

Głos Politechniki

PAŹDZIERNIK / LISTOPAD 2009

Rok XVII NR 6 (143) • ISSN 1233-5444

PISMO POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

W NUMERZE: DODATEK SPECJALNY "WOKÓŁ JUBILEUSZU" • NASI PROFESOROWIE
IMAGINE CUP • XIII SEMINARIUM MECHATRONICZNE

Nagroda dla Lidera Pracy Organicznej

Poznańskie Towarzystwo im. Hipolita Cegielskiego przyznało 26 czerwca 2009 r. nagrodę Lidera Pracy Organicznej prof. dr hab. inż. Adamowi Hamrolowi, Rektorowi Politechniki Poznańskiej. Nagroda ta ma na celu promowanie jako wzorców postaci polskiego życia publicznego, gospodarczego i naukowego, które w szczególny sposób zasługują dzisiaj na miano Liderów Pracy Organicznej. Pracę organiczną rozumiemy jako wszechstronną działalność na rzecz unowocześniania naszego państwa i społeczeństwa oraz podejmowanie wyzwań nowej epoki cywilizacyjnej zmierzającej do globalnej integracji gospodarczej, naukowej i informacyjnej. W tej epoce praca organiczna przesuwana się z obszaru gospodarczego w obszar intelektualnej działalności człowieka, zarządzania i organizowania. Dzisiaj ludźmi pracy organicznej są nie tylko inżynierowie i przedsiębiorcy, pracownicy przemysłowi czy lekarze, ale również naukowcy, politycy, szefowie wielkich organizacji gospodarczych - wszyscy ci, których działalność służy najlepiej pojętemu interesowi państwa i narodu. Wyróżnienie to zyskało wielki prestiż w środowisku elity społecznej.

W NUMERZE:

Senat	2-4
Aktualności	4-5
Imagine Cup	6-7
Wieści z wydziałów	8-14
XIII Seminarium mechatroniczne	15-16
Konferencja IEEE	17
Fundacja na rzecz rozwoju Politechniki Poznańskiej	18
Pożegnanie	19
Nasi Profesorowie	20-23
Goście z Ukrainy w bibliotece	24
Jubileusz w Wilnie	25
Jak przekonać społeczeństwo do akceptacji energii jądrowej w Polsce	26-28
Opracowanie metody orientacji przestrzennej w dużym mieście dla osób niewidomych	29-30
Koło Naukowe Inżynierów Środowiska	31-32
Preinkubacja	33
Niecodzienna Politechnika - sprawozdanie z nietypowych targów	33
Morze, plaża i masaże	34-35
Europejskie wakacje Polibudy	35-36
Newsletter	36-37
Media o nas	38-41

REDAKCJA

Jolanta Szajbe
redaktor naczelna
Skład redakcji:
Iwona Kawiak
Wojciech Jasiecki
Joanna Jaszczyzyn

ADRES REDAKCJI

Politechnika Poznańska,
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5,
pok. 208A, 60-965 Poznań,
tel. 665 3610, faks 665 3699
glos.politechniki@put.poznan.pl

WYDAWCA

Politechnika Poznańska, pl. Marii
Skłodowskiej-Curie 5, 60-965 Poznań

DRUK

Drukarnia ARTPRINT, ul. Wielka 27/29,
61-775 Poznań, NAKŁAD: 1500 egz.

Projekt: hastudio.pl

WSPÓŁPRACOWNICY:

Wydział Architektury: dr inż. arch. Anna Sygulska; **Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska:** dr hab. inż. Janusz Wojtkowiak, prof. nadzw.; **Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania:** dr Marek Maik, inż. Tomasz Nazdrowicz; **Wydział Elektryczny:** mgr inż. Jolanta Jurga; **Wydział Fizyki Technicznej:** dr Arkadiusz Ptak, mgr Lidia Kruszewska; **Wydział Informatyki i Zarządzania:** mgr inż. Katarzyna Małkowska, Magdalena Miklaszewska; **Wydział Maszyn Roboczych i Transportu:** mgr inż. Katarzyna Wojciechowska; **Wydział Technologii Chemicznej:** mgr Maciej Raciborski; **Studium Języków Obcych:** Urszula Mińska-Marciniak; **Studium Wychowania Fizycznego i Sportu:** mgr Wojciech Weiss; **Era Inżyniera:** mgr Marta Kicińska-Nowak; **Centrum Praktyk i Karier;** **Radio AFERA:** mgr Piotr Graczyk, mgr Bartłomiej Nowak; **Uczelniane Centrum Kultury:** mgr Marzenna Biegała-Howorska; **Dział Informatyki:** mgr inż. Tomasz Kokowski; **Przedstawiciele samorządu i innych organizacji studenckich**

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, redagowania otrzymanych materiałów i zmian tytułów. Teksty przyjmujemy wyłącznie w formie elektronicznej [dyskietka, e-mail].

Opinie zawarte w publikacjach są sprawą autorów i nie muszą odzwierciedlać stanowiska redakcji GP i władz uczelni.

Przerwa wakacyjna i specjalne wydanie Głosu Jubileuszowego sprawiły, że nie przekazywaliśmy Wam, Drodzy Czytelnicy, bieżących raportów z Senatu. Dlatego tym razem dwie relacje jednocześnie, a od następnego numeru GP - aktualne sprawozdania z Senatu.

Senat

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 24 czerwca 2009 r.

Rektor PP prof. Adam Hamrol wręczył nominacje na stanowisko profesora zwyczajnego prof. dr. hab. inż. Wojciechowi Machczyńskiemu; na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat dr. hab. inż. Edwardowi Pająkowi; na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pierwszych pięciu lat dr hab. Magdalenie Wyrwickiej.

Sprawy osobowe

Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o mianowanie dr hab. inż. Krystyny Prochaski na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat, oraz wnioski o mianowanie dra hab. inż. Krzysztofa Krawca na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pierwszych pięciu lat.

Senat wszczął postępowanie o nadanie prof. Edmundowi Kufflowi tytułu doktora honoris causa PP. Dr hab. inż. Konrad Skowronek, prof. nadzw. PP – dziekan Wydziału Elektrycznego – przedstawił sylwetkę Kandydata, przebieg jego pracy zawodowej, dorobek naukowy, dydaktyczny, organizatorski i w zakresie kształcenia kadry. Poinformował, iż Rada Wydziału jednogłośnie poparła wniosek, poprosił Senat o pozytywne zaopiniowanie wniosku. Senat postanowił wszcząć postępowanie w sprawie nadania prof. E. Kufflowi tytułu doktora honoris causa Politechniki Poznańskiej.

Analiza i ocena funkcjonowania Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości

Prof. Józef Jasiczak, Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia omówił stan prawny obowiązujący na Uczelni, dotychczasowe działania i propozycje zmian. Zwrócił również uwagę na europejskie wskazówki i standardy. Swoją wypowiedź zakończył informacją o Nowej inicjatywie ankietyzacji NOS. Podczas dyskusji, w której udział wzięli: JMR; dr hab. inż. S. Trzcieliński, prof. nadzw. PP; prof. dr hab. inż. arch. W. Bonenberg; mgr inż. K. Wiśniewski; M. Połetek i M. Tarkowski poruszono kwestie systemu jakości kształcenia, propozycję portalu NOS i oceny nauczycieli przez studentów i absolwentów.

Wniosek o utworzenie Centrum Kształcenia Lotniczego

Rektor PP Adam Hamrol przedstawił wniosek przygotowany przez pełnomocnika rektora ds. projektu „Era inżyniera” o utworzenie Centrum Kształcenia Lotniczego. Swoje poparcie dla wniosku wyraził dr hab. inż. Marek Idzior, prof. nadzw. PP, dziekan WMRI. Senat wyraził zgodę na utworzenie Centrum Kształcenia Lotniczego.

Informacja o „Założeniach do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz

o stopniach i tytule w zakresie sztuki”. Rektor Adam Hamrol omówił genezę i główne propozycje zmian przedstawione w „Założeniach...” Podczas dyskusji poruszono kwestie zasadności wprowadzania zmian w ustawach i systemie finansowania i oceniania uczelni wyższych.

Działalność Biblioteki Głównej

Mgr Halina Ganińska, Dyrektor Biblioteki Głównej – przedstawiła sprawozdanie z działalności Biblioteki Głównej Politechniki Poznańskiej. Zwróciła szczególną uwagę na: aktualny stan zatrudnienia; stan zasobów bibliotecznych (druki zwarte, zbiory specjalne, czasopisma i inne wydawnictwa ciągłe, katalog online); udostępnianie zbiorów drukowanych – czytelnie. Senat przyjął sprawozdanie z działalności Biblioteki Głównej PP.

Informacja o pracy Samorządu Doktorantów

Mgr inż. Krzysztof Wiśniewski, Przewodniczący Samorządu przedstawił, sprawozdanie z działalności Samorządu Doktorantów Politechniki Poznańskiej. Senat przyjął sprawozdanie z działalności Samorządu Studentów Politechniki Poznańskiej.

Informacja o pracy Samorządu Studenckiego

Bartłomiej Manszewski, Przewodniczący Samorządu – przedstawił sprawozdanie z działalności Samorządu Studenckiego Politechniki Poznańskiej. Zwrócił szczególną uwagę na: działalność kulturalną studentów (obozu integracyjne, festiwale); działalność promocyjną (uczelnia, miasto, kraj); działalność bieżącą Samorządu (praca w komisjach, organizacja konferencji i zjazdów); działalność w Parlamencie Studentów RP.

Sprawy bieżące

Rektor Adam Hamrol odczytał projekt stanowiska Senatu w sprawie wieloletowości nauczycieli akademickich PP. Po dyskusji Senat przyjął stanowisko w tej sprawie..

Posiedzenie Senatu Akademickiego Politechniki Poznańskiej z dnia 23 września 2009 r.

Rektor PP Adam Hamrol wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres kolejnych pięciu lat dr hab. inż. Aleksandrze Kaweckiej-Endler oraz na okres pierwszych pięciu lat dr. hab. inż. Krzysztofowi Krawcowi.

Sprawy osobowe

Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o mianowanie na stanowisko profesora zwyczajnego: prof. dra hab. inż. Andrzeja Handkiewicza, prof. dra hab. inż. Zenona Ignaszaka, prof. dra hab. inż. Waldemara Nawrockiego, prof. dra hab. inż. Macieja Stasiaka oraz wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego dr hab. inż. arch. Ewy Pruszewicz-Sipińskiej, oraz dr. hab. inż. arch. Jerzemu Suchankowi.

Zatwierdzenie sprawozdania z działalności w roku akademickim 2008/2009

Rektor PP Adam Hamrol omówił kilka istotnych zagadnień, a mianowicie: kierunki i zasady kształcenia na PP (rozwój studiów podyplomowych); rozwój kadry naukowej; sukcesy pracowników i studentów; badania naukowe i współpracę z zagranicą; realizację programów finansowanych z Funduszy Unijnych; planowane i realizowane remonty i inwestycje; sprawy studenckie; finanse Uczelni. Senat przyjął sprawozdanie z działalności Uczelni w roku akademickim 2008/2009.

Sprawozdanie z działalności Komisji Senackich

Rektor Adam Hamrol w imieniu nieobecnego prof. J. Węglarza poprosił członków Senatu aby obszerną wypowiedź przewodniczącego Senackiej Komisji ds. Nauki z maja br. potraktować jako sprawozdanie z działalności

Komisji.

Prof. M. Kupczyk, Senacka Komisja ds. Kształcenia, w imieniu nieobecnej przewodniczącej prof. D. Bauman, przedstawił sprawozdanie z działalności Senackiej Komisji ds. Kształcenia zwracając szczególną uwagę na zagadnienia, którymi zajmowała się Komisja (między innymi: opiniowanie nowych kierunków studiów).

Prof. A. Voelkel, Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów zaprezentował działania podjęte w minionym roku akademickim przez Komisję, a należały do nich m. in.: przygotowanie poprawek do Regulaminu Gospodarki Finansowej PP; opinie na temat: planu kosztów ogólnouczelnianych, sprawozdania z działalności finansowej Uczelni, planu rzeczowo-finansowego.

Prof. R. Nawrowski, Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Awansów Nauczycieli Akademickich przypomniał, iż do najważniejszych zadań Komisji, w minionym okresie, należało opiniowanie wniosków awansowych (również jako Wydziałowa Komisja do Przeprowadzania Konkursów na Stanowiska Profesorskie), a także dostosowywanie zasad zatrudniania do zmieniających się warunków pracy i przepisów prawa.

Prof. E. Szczechowiak, Przewodniczący Senackiej Komisji ds. Ustaw, Statutu i Regulaminów przedstawił działania podjęte w minionym roku akademickim przez Komisję, a należały do nich m. in. opinie na temat.: regulaminu Samorządu Studentów Politechniki Poznańskiej oraz w sprawie ministerialnego projektu założeń do reformy szkolnictwa wyższego.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Senackich Komisji w mijającym roku akademickim.

Standardy kształcenia na studiach doktoranckich

Prorektor ds. kształcenia Stefan Trzcieliński przedstawił propozycję uchwały w sprawie standardów kształcenia dla studiów doktoranckich, zwracając szczególną uwagę m. in. na: cele jakim służyć ma wprowadzenie takich standardów; liczbę godzin zajęć dla słuchaczy; zasady obieralności przedmiotów o charakterze podstawowym dla danej dyscypliny naukowej; zmiany liczby punktów ECTS przypisanych do poszczególnych zajęć; liczby godzin zajęć z języków obcych oraz dyscyplin dodatkowych.

Senatorowie podczas dyskusji poruszyli takie kwestie jak: zasady ustalania programów dla studiów doktoranckich (uprawnienia rad wydziałów), celowość wprowadzania uchwały na dzisiejszym posiedzeniu Senatu, zasadność wprowadzenia zmian w punktacji ECTS za poszczególne zajęcia, przeniesienie głosowania nad zmianami uchwały na następne posiedzenie Senatu. Rektor podsumowując dyskusję, podjął decyzję o wycofaniu tego punktu z obrad.

Sprawa powołania w dziedzinie nauk technicznych dyscypliny naukowej „inżynieria produkcji”

Rektor Adam Hamrol przedstawił propozycję uchwały w sprawie poparcia wniosku o powołanie w dziedzinie nauk technicznych dyscypliny naukowej „inżynieria produkcji” oraz uzasadnił potrzebę jej podjęcia. Senat poparł inicjatywę powołania nowej dyscypliny „inżynierii produkcji”, co stanowi treść uchwały Nr 60.

Sprawy bieżące

Rektor Adam Hamrol poinformował, że Instytut Silników Spalinowych i Transportu prosi Senat o wyrażenie zgody na zakup aparatury naukowo-badawczej do emisji cząstek stałych w warunkach rzeczywistej eksploatacji pojazdów produkcji Sensors Inc – Semtech PPMD, o wartości ok. 890 tys. PLN, oraz o wyrażenie zgody na zakup aparatury naukowo-badawczej

do emisji cząstek stałych Micro Soot Sensor w warunkach rzeczywistej eksploatacji pojazdów produkcji AVL List GmbH, o wartości ok. 980 tys.

PLN. Aparatura zostanie zakupiona ze środków otrzymanych z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na dofinansowanie inwestycji aparatury.

wych. Senat – wyraził zgodę na zakup aparatury.

Red.

AKTUALNOŚCI

Informatyka na Politechnice Poznańskiej I w rankingu PAN

Informatyka na Wydziale Informatyki i Zarządzania PP po raz kolejny znalazła się na czołowym miejscu rankingu. Ranking został przeprowadzony przez Polską Akademię Nauk wśród jednostek prowadzących kierunek Informatyka. Pod uwagę brano kryteria, tj.: pozycja akademicka jednostki, pozycja naukowa kadry, infrastruktura jednostki, studia i studenci. Politechnika Poznańska pokonała w rankingu m.in. Uniwersytet Warszawski (II miejsce) oraz Politechnikę Wrocławską (III miejsce).

Nagroda promocyjna Simensa

15 czerwca br. odbyło się wręczenie Nagród Siemens za wybitne prace doktorskie lub habilitacyjne. Laureatem nagrody promocyjnej przyznawanej przez Rektora Politechniki Warszawskiej, na wniosek jury konkursu, został pracownik Politechniki Poznańskiej dr inż. Bartosz Firlik z Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu. Nagrodzona praca nosi tytuł: „Wpływ stanu zużycia profili szyn oraz geometrii toru na bezpieczeństwo jazdy lekkiego pojazdu szynowego.”

Nagrodę ustanowiono w wyniku porozumienia zawartego między Politechniką Warszawską a firmą Siemens 17 maja 1995 roku na okres 6 lat. Od tej pory już dwukrotnie uczelnia i koncern przedłużały porozumienie w sprawie jej przyznawania. W każdej edycji konkursu można przedstawić prace z dziedziny elektrotechniki i energetyki, elektroniki (w szczególności w zakresie telekomunikacji i informatyki), automatyki, transportu szynowego inżynierii biomedycznej. Można również zgłosić prace z zakresu zaawansowanych technologii ochrony inżynierii środowiska, budowy maszyn i inżynierii materiałowej.

W konkursie mogą wziąć udział wybitni specjaliści z wyżej wymienionych dziedzin, rady wydziałów szkół wyższych, rady naukowe instytutów i ośrodków naukowo-badawczych oraz instytutów Polskiej Akademii Nauk.

Ile za dyplom?

Najwyższego wynagrodzenia od przyszłego pracodawcy oczekują studenci i absolwenci uczelni technicznych. Najniżej cenią się absolwenci uczelni pedagogicznych i uniwersytetów - to wynik analizy oczekiwanych wynagrodzeń, prze-

prowadzonej przez portal Pracuj.pl. Z zebranych przez portal danych wynika, że studenci i absolwenci uczelni technicznych oczekują wynagrodzenia na poziomie ok. 2343 zł brutto. Tuż za nimi znaleźli się absolwenci uczelni ekonomicznych z oczekiwaniami niższymi - 2226zł, czyli o niewiele ponad 100 zł brutto mniej. Kolejne miejsce zajmują absolwenci uczelni rolniczych z pensją ok. 2140 zł. Oczekiwanie finansowe absolwentów uniwersytetów to ok. 2100 zł. Ranking zamykają studenci i absolwenci uczelni pedagogicznych, z oczekiwaniami o prawie 450 zł niższymi niż przyszli inżynierowie – według danych większość zadowolona płaca na poziomie 1000-2000zł brutto, niewielu myśli o wynagrodzeniach powyżej 3000zł.

Polskie uczelnie techniczne mają renomę i umożliwiają zdobycie wykształcenia na wysokim poziomie. Studia techniczne są trudne i wymagają dużego zaangażowania ze strony studenta, co może niektórych zniechęcać. Wysiłek się opłaca, ponieważ polska i światowa gospodarka cierpi obecnie na deficyt inżynierów. Gwałtownie wzrasta zapotrzebowanie na tego typu kadry w związku z czym pracodawcy starają się przyciągać absolwentów szkół technicznych dobrymi warunkami płacowymi. Zatem warto zostać inżynierem.

Młody pracownik Wydziału Elektrycznego wśród laureatów tegorocznej edycji Konkursu o Nagrodę ABB

Już po raz szósty wyłoniono laureatów prestiżowego Konkursu o Nagrodę ABB obejmującego najlepsze obronione prace doktorskie, magisterskie i inżynierskie z dziedzin związanych z działalnością firmy. Wśród wyłonionych laureatów jest ubiegłoroczny absolwent kierunku Automatyka i Robotyka, a obecnie asystent zatrudniony w Zakładzie Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Instytutu Automatyki i Inżynierii Informatycznej Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej – pan mgr inż. Bogdan Fabiański.

Tegoroczni laureaci Konkursu o Nagrodę ABB odebrali nagrody podczas uroczystej gali, która odbyła się 12 maja br. w Centrum Badawczym ABB w Krakowie. Nagrodę główną przyznano dr inż. Arturowi Moradewiczowi za pracę doktorską „Energoelektroniczny system zasilania bezstykowego z transformatorem obrotowym – modelowanie, analiza i projektowanie” z Instytutu Elektrotechniki w Warszawie. Dwa równorzędne wyróżnienia trafiły do dr inż. Sławomira Judka z Wydziału Elektrotechniki i Automatyki na Politechnice Gdańskiej, autora pracy doktorskiej pod tytułem „Zasi-

lanie ruchomych odbiorników energii elektrycznej za pośrednictwem cewek powietrznych sprzężonych magnetycznie”, i mgr inż. Bogdana Fabiańskiego reprezentującego Wydział Elektryczny Politechniki Poznańskiej za pracę magisterską „Projekt i wykonanie nowego sterownika robota przemysłowego IRp-6”.

Jest to niewątpliwy sukces młodego naukowca zważywszy, że konkurował na równi z laureatami posiadającymi zdedykowane doświadczenie i stopnie doktora.

Więcej informacji o wydarzeniu można znaleźć na stronie www.abb.pl

Program Wspierania Projektów Innowacyjnych

Urząd Miasta Poznania, wspólnie z siedmioma poznańskimi szkołami wyższymi, w tym z Politechniką Poznańską, rozpoczął realizację Programu Wspierania Projektów Innowacyjnych, którego celem jest promocja ośrodków naukowo-badawczych regionu jako miejsca tworzenia usług i rozwiązań adresowanych do przedsiębiorców.

W pierwszym etapie realizacji Programu tworzona jest międzyuczel-

niana baza ofert ośrodków naukowo-badawczych z Wielkopolski, prezentująca konkretne propozycje współpracy skierowane do przedsiębiorstw. Baza ofert wszystkich szkół wyższych dostępna jest od lipca tego roku, zarówno na stronach portalu Wielkopolska Platforma Innowacyjna, pod adresem: www.wpi.poznan.pl, jak i z poziomu strony internetowej każdej uczelni.

Na potrzeby bazy i szerzej projektu, oferty będą gromadzone, publikowane oraz aktualizowane przez Promotora Przedsiębiorczości Akademickiej uczelni - pracownika wskazanego przez władze uczelni do realizacji zadań w ramach Programu. Podjęcie, przez grono siedmiu uczelni, wspólnych działań w regionie na rzecz wsparcia i rozwoju współpracy nauka - biznes jest nowatorskim podejściem w skali kraju. Rezultat Programu, którym będzie wspólna dla całej Wielkopolski baza ofert jednostek naukowych, ułatwi komunikację ośrodków naukowych z przedsiębiorstwami tworząc aktualne, rzetelne oraz kompleksowe źródło informacji.

Wszystkich pracowników naukowych Politechniki Poznańskiej zachęcamy do złożenia oferty (również w języku angielskim) z proponowanym przez siebie zakresem działań do komercyjnego wykorzystania. Formularz oferty dostępny na stronie intranetowej Działu Badań i Projektów PP pozwoli na wygodne zgłoszenie produktu, technologii, usługi oraz każdego innowacyjnego projektu do bazy ofert Politechniki Poznańskiej w portalu Wielkopolska Platforma Innowacyjna.

Kontakt z Promotorem Przedsiębiorczości Akademickiej PP:
mgr inż. Paulina Szewczyk
Dział Badań i Projektów PP
pl. Marii Skłodowskiej-Curie 5
bud. B1, II p., pok. nr 207
nr tel: 061 665 37 94
adres e-mail: paulina.szewczyk@put.poznan.pl

Zdjęcie laureatów. Od lewej: Beata Syczewska, dyrektor Departamentu Komunikacji w ABB, laureaci Konkursu o Nagrodę ABB: Bogdan Fabiański, Artur Moradewicz i Sławomir Judek oraz Marek Florkowski, dyrektor Centrum Badawczego ABB (Fot. – z Archiwum ABB)

Srebrny medal dla naukowców z Politechniki Poznańskiej

Naukowcy z Poznania zdobyli srebrny medal za opracowanie nowej metody uzyskiwania paliw odnawialnych z olejów roślinnych na Międzynarodowych Targach Wynalazków Paryż 2009. Metoda została opracowana przez naukowców z Politechniki Poznańskiej pod kierownictwem dr inż. Ireneusza Miesiąca oraz przez Przemysław Instytut Maszyn Rolniczych pod kierownictwem mgr Pawła Frąckowiaka. Paliwo wytworzone dzięki opracowanej metodzie charakteryzuje się niską zawartością kwasów tłuszczowych oraz większą wydajnością produkcyjną tłuszczowych estrów metylowych, spełnia wymogi norm w zakresie mono-, di- i triglicerydów. Metoda naukowców z Politechniki Poznańskiej i PIMR znalazła już zastosowanie.

Srebro dla studenta Politechniki Poznańskiej

Robert Kubaczyk, student III roku Wydziału Budowy Maszyn i Zarządzania wywalczył srebrny medal podczas Letniej Uniwersjady Belgrad 2009. Robert, olimpijczyk

z Pekinu, medal srebrny zdobył w sztafecie 4x100 m. Na uniwersjadzie ustanowił rekord życiowy w biegu na 200 m, wynikiem 21.02. Awansował do finału, w którym ostatecznie nie wystartował, pragnąc zachować więcej sił na starty sztafetowe.

Podziękowania

Pracownicy Politechniki Poznańskiej

mający swoje stałe miejsca pracy w kampusie Piotrowo wyrażają podziękowanie za unowocześnienie i funkcjonalne urządzenie miejsc parkingowych na terenie Kampusu oraz za wysłuchanie naszych postulatów w sprawie komfortowego wykonania odwodnień przy bramach wjazdowo-wyjazdowych na teren kampusu z ul. Piotrowo.

"Wdzięczni Piotrowiaczy"

IMAGINE CUP 2009

Imagine Cup 2009 zakończył się sukcesem studentów Politechniki Poznańskiej. Finał konkursu odbył się w stolicy Egiptu - Kairze. O nagrody ubiegały się zespoły z 70 krajów. Studenci startowali w dziewięciu kategoriach głównych: projekto-

wanie oprogramowania, projektowanie systemów wbudowanych, fotografia, film krótkometrażowy, design, Mush - Up (tworzenie wyspecjalizowanych wyszukiwarek internetowych), robotyka i algorytmy, projektowanie gier edukacyjnych,

nowoczesne technologie. Poziom zawodów był jak zwykle wysoki

Pierwszą nagrodę w kategorii specjalnej im. Pierwszej Damy Egiptu Suzanne Mubarak zdobył zespół KAMUflage, którego członkami są Mi-

chał Wasilewicz i Jacek Szymczak z Politechniki Poznańskiej. Opracowany przez nich program Tra-Mu-Bra-Tion służy do nauki języka Braille'a poprzez muzykę. Karol Kaczmarek z jednoosobowego zespołu Monastery of Innovations zajął II. miejsce w kategorii Mush - Up.

W tegorocznej edycji Imagine Cup wystartował również zespół Expression of life, którego mentorem jest dr inż. Janusz Pochmara:

Co Państwo przygotowali?

Tegoroczna edycja Imagine Cup przebiegała pod hasłem "Wyobraź sobie świat, w którym technologie pomagają rozwiązać najtrudniejsze problemy ludzkości". Zaproponowany temat był rozwinięty w formie celów rozwojowych stworzonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych w postaci tematów zwracających swoją uwagę, między innymi: zlikwidowanie problemu głodu i energii, rozwój (terytorialny) edukacji, ochrona zdrowia i życia, ochrona środowiska, światowe partnerstwo.

Przedstawione w ramach konkursu rozwiązanie powinno zawierać się w wyżej wymienionych kategoriach. Nam, jak przyznali podczas rozmów jurorzy, idealnie udało się "wstrzelić" w zagadnienia związane z ochroną środowiska.

Zaprezentowaliśmy aplikację One Step Earth - arkusz kalkulacyjny, który na podstawie udzielanych przez użytkownika odpowiedzi na zadane przez program pytania, oblicza indywidualną produkcję dwutlenku węgla. Kataloguje zebrane informacje, pozwalając na identyfikację nadmiernej produkcji dwutlenku węgla w konkretnych miejscach zamieszkania na świecie; należy zwrócić szczególną uwagę na to, że było to pierwsze uczestnictwo grupy w tej kategorii konkursowej i uważane jest to w tej skali konkursowej za bardzo duże osiągnięcie mające niemałe znaczenie ogólnopolskie w rankingu uczelni wyższych.

Jak duża była konkurencja?

Do ścisłego finału przeszło dziesięć drużyn z całej Polski. W tym trzy z Poznania - Demoscene Spirit - połączone siły Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, Akademii Sztuk Pięknych oraz Uniwersytetu Medycznego, Expression of Life w składzie: Michał Beyer, Bartosz Dostatni, Tomasz Szymański z Politechniki Poznańskiej oraz Patrycja Matuszak z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, którego opiekunem był dr inż. Janusz Pochmara oraz KAMUflage (również UAM i PP).

Jeżeli chodzi o konkurencyjność - dyrektor inicjatyw akademickich w Microsoft, odpowiedzialny za Imagine Cup, Joe Wilsona stwierdził, że jest „pod wrażeniem rozwiązań przygotowanych przez finałowe zespoły. Wszystkie projekty przygotowane zostały na bardzo wysokim poziomie, zaś finałowe drużyny wykazały się dużą kreatywnością oraz doskonałą znajomością nowoczesnych technologii”.

Zespół dra inż. Pochmary nie zakwalifikował się do ścisłej piątki finalistów - ale już samo wystartowanie w tak prestiżowej imprezie jest sukcesem.

Przygotowując się do udziału w konkursie zespół spotykał się raz w tygodniu. Zaletą spotkań była możliwość uczenia się i wymiany doświadczeń. Korzystając ze wsparcia ze strony Microsoftu, uczestnicy mieli możliwość praktycznego poznania technologii informatycznych wspieranych przez firmę i brać udział w szkoleniach. Stworzenie oryginalnego projektu wymagało zagłębienia się w tajniki narzędzi w stopniu niespotykanym podczas tradycyjnego toku studiów. Związane było to przede wszystkim z warunkami konkursu, które zmuszają do poszukiwania nowych zastosowań dla znanych rozwiązań.

Czy w przyszłym roku zamierza Pan również wziąć

udział w Imagine Cup?

Chętnie odpowiedziałbym, że tak - ale ja sam nie biorę udziału w konkursie. Uczestnictwo w Imagine Cup nie zależy ode mnie tylko od dobrej i nieprzymuszonej woli studentów, którzy zechcą kontynuować swoją przygodę w świecie projektowania oprogramowania. Imagine Cup, to najbardziej znany konkurs technologiczny na świecie, a uczestnictwo w nim i dojście do finałów stanowi pewien prestiż i świadczy o poziomie uczelni. Znalezienie się wśród najlepiej ocenionych zespołów już samo w sobie jest nagrodą i pozwala zwrócić na siebie uwagę przyszłych pracodawców.

Zadając pytanie, odnośnie przyszłego uczestnictwa w konkursie, studentom otrzymałem od nich ciekawą odpowiedź: „Uczestnictwo w konkursie weszło nam na ambicję. Do tego możemy dorzucić ciekawość i doświadczenie jakie można było zarobić przy tym wyzwaniu, możliwość pracy w grupie, samodoskonalenia się i przede wszystkim chęć dobrej zabawy. Jeżeli to zsumujemy to otrzymamy odpowiedź na zadane pytanie. I tak - podobało nam się i na pewno wystartujemy w przyszłym roku, bo cały konkurs to świetna przygoda...”. Zatem wszystko jasne. W przyszłym roku też wystartują. Ale pracę rozpoczęto już teraz.

jj

WYDZIAŁ ARCHITEKTURY

ARCHITEKTURA MODY

Wielcy twórcy architektury, jak Renzo Piano, Santiago Calatrava, czy Frank O. Gehry poszukiwali inspiracji w formach organicznych, wykreowanych przez przyrodę, w logice geometrii lub kolorycie lokalnych krajobrazów. Okazuje się, że architektoniczne arcydzieła również mogą stać się źródłem natchnienia w innej dziedzinie sztuki – w kreacji ubioru. Niezwykłą kolekcję strojów zainspirowanych twórczością światowej sławy mistrzów architektury stworzyły studentki Wydziału Architektury PP pod kierunkiem Prodziekan WA – doc. dr inż. arch. Hanny Michalak.

Profesjonalny pokaz mody odbył się 25 września br. w Centrum Konferencyjnym PP na Piotrowie w ramach

Nocy Naukowców. W piątkowy wieczór tłumy widzów mogły podziwiać nie tylko fantazję projektantek i ich kunszt krawiecki, ale również urodę i wdzięk modelek. Każda ze studentek prezentowała własnoręcznie wykonaną kreację zainspirowaną znaną budowlą. Niektóre z projektów podkreślały geometrię i minimalizm, inne rzeźbiarstwo lub malarstwo kompozycji. Były też próby przełożenia na język mody ażurowych konstrukcji inżynierskich. Wszystkie jednak dowiodły, że umiejętność twórczej kreacji i transformacji kompozycji przestrzennych na formy użytkowe, przydaje się nie tylko w architekturze, a sztuka... niejedno ma imię.

Noc Naukowców nasunęła mi jesz-

cze jedną refleksję: w każdej dziedzinie nauki i sztuki najważniejsza jest pasja. To osobiste zaangażowanie i umiejętność zarażania innych swoim entuzjazmem sprawia, że dydaktycy, twórcy i naukowcy, tacy jak Pani Hania Michalak, potrafią skłonić studentów do „ponadprogramowych”, niekonwencjonalnych działań, twórczych poszukiwań i przełamywania utartych schematów. Tak właśnie rodzi się innowacyjność!

Tekst i zdjęcia:
Anna Januchta-Szostak

Bydgoszcz jest znana w kraju i na arenie międzynarodowej z konsekwentnie prowadzonej polityki przestrzennej ukierunkowanej na integrację miasta z rzeką (Projekt Rewitalizacji i Rozwoju BWW, Projekt REURIS), oraz podnoszenia jakości miejskich przestrzeni publicznych.

W pierwszej połowie lipca br., na

Zadaniem polskich i holenderskich studentów było przeprowadzenie analiz funkcjonalno-przestrzennych tego terenu, dokonanie waloryzacji krajobrazowej oraz stworzenie wytycznych do zagospodarowania terenu parku uwzględniających jego strukturę przestrzenną i powiązania z miastem oraz aspekty historyczno-kulturowe, krajobrazowe, funkcjonalne, ekologiczne,

ukowej zostały zaprezentowane na spotkaniu z v-ce prezydentem Bydgoszczy Maciejem Grześkowiakiem oraz przedstawicielami wydziałów UM w bydgoskim ratuszu w dniu 14 lipca 2009 r. stając się pretekstem do szerszej dyskusji na temat problemów rewitalizacji miejskich terenów nadrzecznych. Opracowania studialno-analityczne oraz wizualizacje projektowe wykonane przez studentów

REWITALIZACJA PARKU NAD STARYM KANAŁEM W BYDGOSZCZY

zaproszenie Prezydenta Miasta Bydgoszczy Konstantego Dombrowicza, studenci Wydział Architektury Politechniki Poznańskiej i Avans University of Applied Science w Tilburgu pod kierunkiem dr inż. arch. Anny Januchty-Szostak, eng. arch. Leo van Beek i mgr inż. arch. Ryszarda Gaffling-Gierczyńskiego wspólnie pracowali nad programem rewitalizacji parku nad Starym Kanałem Bydgoskim. Warsztaty projektowe odbywały się od 8 do 15 lipca 2009 r. w ramach III Międzynarodowego Obozu Naukowego Koła Naukowego PP „URBANATION”.

Obszar parku nad Starym kanałem Bydgoskim objęty został projektem pilotażowym w ramach międzynarodowego programu rewitalizacji miejskich przestrzeni nadrzecznych REURIS, w którym uczestniczą dwa polskie miasta: Bydgoszcz i Katowice, a także partnerzy z Niemiec (Stuttgart, Lipsk) i Czech (Pilzno, Brno).

hydrotechniczne, komunikacyjne i społeczno-ekonomiczne. W wyniku analiz teren parku został podzielony na cztery jednostki przestrzenne: A – strefę wejścia – „BRAMA PARKU”, B - strefę integracji „ZIELONY SALON”, C – strefę ekologiczną „PARK ANGIELSKI”, D - strefę rekreacyjno-sportową. Dla każdego z odcinków przygotowane zostały wstępne koncepcje projektowe.

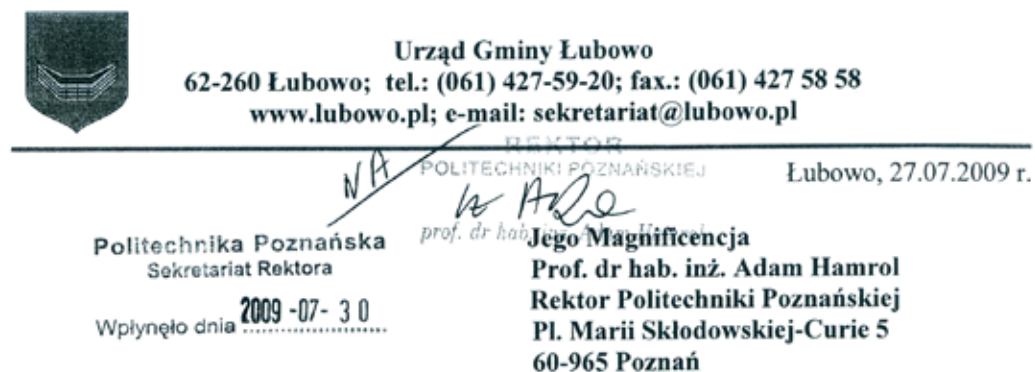
Dzięki zaangażowaniu przedstawicieli Urzędu Miasta: Stanisława Wrońskiego – kierownika zespołu rewitalizacji Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Bydgoszczy, mgr Ewy Pietrzak i mgr Bogny Rybackiej – koordynatora projektu REURIS, studenci otrzymali nie tylko niezbędne wyjściowe materiały informacyjne, ale mieli również możliwość zwiedzenia Bydgoszczy od strony wody podczas rejsu statkiem „Słonecznik” o napędzie solarnym.

Efekty pracy studentów i kadry na-

WA PP i Avans University będą wykorzystane w projekcie REURIS, oraz podczas konsultacji społecznych programu rewitalizacji parku nad Starym Kanałem Bydgoskim.

Warto podkreślić, że tradycja polsko-holenderskich zajęć terenowych kontynuowana jest od 10 lat. Udział w projektach międzynarodowych daje studentom nie tylko możliwość doskonalenia języka angielskiego i warsztatu projektowo-badawczego, kooperacji z przedstawicielami samorządów lokalnych i publicznej prezentacji swoich opracowań, ale stwarza także szansę nawiązania trwałych przyjaźni, które często są podstawą dalszej współpracy zawodowej.

dr inż. arch. Anna Januchta-Szostak opiekun naukowy Koła Naukowego PP „URBANATION” i koordynator współpracy polsko-holenderskiej na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej

Szanowny Panie Rektorze,

w imieniu Rady Gminy Łubowo, Dyrekcji Muzeum Pierwszych Piastów oraz własnym składam serdeczne podziękowania na ręce Jego Magnificencji Rektora za wykonanie wizualizacji obiektów sportowo – rekreacyjnych, hoteli, obiektów konferencyjno-wystawienniczych oraz koncepcji urbanistycznych w okolicach Małego Skansenu i Dziekanowic, wzdłuż brzegów jeziora Lednickiego.

Dzięki uprzejmości i poparciu pomysłu przez Pana Dziekana dra hab. Jerzego Suchanę i Pana Prof. Wojciecha Bonenberga studenci III roku Wydziału Architektury pod kierownictwem dr inż. arch. Joanny Chojnackiej wykonali bardzo ciekawe prace, które dnia 17.07.br. przedstawiono Radzie Gminy Łubowo.

Miło mi poinformować Pana Rektora, że uzyskały bardzo wysoką ocenę radnych, urzędników oraz wielu mieszkańców.

Mam zaszczyt skierować osobne podziękowania i uznanie dla Pani dr inż. arch. Joanny Chojnackiej za przeprowadzenie zajęć studyjnych w naszej gminie, zaangażowanie, merytoryczną opiekę nad projektami, dobrą współpracę z Wydziałem Budownictwa i Planowania Przestrzennego tutejszego urzędu oraz wielokrotne konsultacje przygotowanych przez studentów koncepcji z pracownikami Urzędu Gminy Łubowo.

Z przedłożonych prac jesteśmy bardzo zadowoleni. Cechują się odważną wizją architektoniczno-urbanistyczną oraz profesjonalizmem. Na uwagę zasługuje fakt, że zostały wykonane w oparciu o wytyczne z obowiązującego planu zagospodarowania przestrzennego. Koncepcje są ciekawe i nowatorskie, nawiązują charakterem do historycznego miejsca związanego z początkiem państwa polskiego.

Szanowny Panie Rektorze,

jesteśmy przekonani, że dzięki tak zorganizowanym i przeprowadzonym zajęciom dydaktycznym studenci zdobyli właściwe umiejętności i doświadczenie, a gmina Łubowo gotowe rozwiązania architektoniczno – urbanistyczne, które zostaną wykorzystane w organizowaniu zagospodarowania brzegów jeziora Lednickiego.

Zaprezentowane koncepcje zwróciły także uwagę mediów. Zostały zaprezentowane w wiadomościach telewizyjnych „Teleskop” i opisane w Głosie Wielkopolskim, w dniu 20.07.2009 r., co przyczyniło się do dobrej promocji nie tylko gminy Łubowo, ale również Politechniki Poznańskiej (Robert Domżał: „Lednica kurortem?”) - artykuł w załączeniu.

Z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

Dr hab. Inż. arch. Jerzy Suchanek
Dziekan Wydziału Architektury
ul. Nieszawska 13C, 60-965 Poznań

AW ojt
mgr inż. Andrzej Łozowski

WYDZIAŁ FIZYKI TECHNICZNEJ

Wydział Fizyki Technicznej Politechniki Poznańskiej wspólnie z Instytutem Fizyki Stosowanej Uniwersytetu w Hamburgu, Instytutem Fizyki Molekularnej Polskiej Akademii Nauk, oraz Wydziałem Fizyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza zorganizował międzynarodową konferencję, 5th International Symposium On Scanning Probe Spectroscopy and Related Methods SPS'09, która odbyła się w Wąsowie koło Poznania w dniach 19-22 lipca bieżącego roku. Konferencji przewodniczyli: dr hab. Ryszard Czajka, prof. nadzw. PP oraz prof. dr Roland Wiesendanger z Uniwersytetu w Hamburgu. Była to kolejna konferencja z cyklu SPS, które odbywają się naprzemiennie w Poznaniu i Hamburgu co trzy lata od 1997 roku. Główny ciężar przygotowania konferencji przypadł na kierowany przez dr. hab. R. Czajkę Zakład Spektroskopii Ciała Stałego, w tym szczególnie na Przewodniczącą Lokalnego Komitetu Organizacyjnego dr Wandę Polewską.

W konferencji uczestniczyli naukowcy z kilkunastu krajów świata. Wśród zaproszonych gości znaleźli się wybitni przedstawiciele badań z obszaru skaningowej spektroskopii próbnikowej i jej zastosowań, m.in.: prof. Toshio Ando z Kanazawa University (Japonia), prof. Franz Giessibl z University of Regensburg (Niemcy), prof. Mark Ternes z Max Planck Institute for Solid State Research, Stuttgart (Niemcy), prof. Qikun Xue z Tsinghua University (Chiny). Oprócz bogatego programu

5th International Symposium On Scanning Probe Spectroscopy and Related Methods **SPS'09**

naukowego konferencji, obejmującego wykłady plenarne, referaty i sesje plakatowe, uczestnicy mieli też wiele okazji na mniej formalne rozmowy, czemu sprzyjało piękne otoczenie zespołu pałacowo-parkowego w Wąsowie.

Fot. 1: Uczestnicy SPS'09 na tle parku w Wąsowie.

Fot. 2: W czasie sesji otwierającej SPS'09. W pierwszym rzędzie od lewej: prof. dr hab. Mirosław Drozdowski, Dziekan Wydziału Fizyki Technicznej, dr hab. Alina Dudkowiak, Dyrektor Instytutu Fizyki oraz prof. dr hab. Roman Świetlik, Przewodniczący Oddziału Poznańskiego Polskiego Towarzystwa Fizycznego.

Fot. 3: Referat prof. Suto z Tohoku University w Japonii.

WYDZIAŁ MASZYN ROBOCZYCH I TRANSPORTU

w zakresie organizacji transportu.

W pierwszym dniu trwania imprezy, po uroczystym powitaniu uczestników przez inicjatora idei MLS, prof. dra hab. inż. Zbigniewa Kłosa oraz inauguracyjnym wykładzie znanego specjalisty z zakresu metodologii projektowania, prof. dra hab. inż. Bogdana Branowskiego, przedstawiciele firm omówili proponowa-

wiciele przedsiębiorstw, członkowie Komitetu Naukowego i organizatorzy obejrzeni i wysłuchali, w jaki sposób poszczególne grupy podeszły do rozwiązania postawionych problemów. Z uwagi na profil tegorocznych zagadnień, dominowały rozstrzygnięcia o charakterze konstrukcyjnym, w których studenci mogli wykazać się nabytymi w trakcie studiów umiejętnościami projektowania z

X MIĘDZYNARODOWA LETNIA SZKOŁA

rozwiązywania praktycznych problemów technicznych w mechanice, inżynierii materiałowej i transporcie

Dziesiąta, jubileuszowa edycja, organizowanej corocznie na Wydziale Maszyn Roboczych i Transportu Międzynarodowej Letniej Szkoły, odbyła się w dniach 21-25 września 2009 r. Zgromadziła niemal trzydziestu studentów, w tym gości z węgierskiego College of Dunaujvaros i cztery czołowe przedsiębiorstwa przemysłowe Wielkopolski: Amica Wronki S.A., MAN Bus Sp. z o.o., Solaris Bus & Coach S.A. oraz Volkswagen Poznań Sp. z o.o.

„Międzynarodowa Letnia Szkoła rozwiązywania praktycznych problemów technicznych w mechanice, inżynierii materiałowej i transporcie” to cykliczna impreza, której głównym założeniem jest budowanie trwałych relacji na linii nauka-biznes. Studenci-uczestnicy MLS oceniają swoje zdolności i przydatność wiedzy zdobytej podczas studiów, mierząc się z problemami przedstawionymi przez przedsiębiorstwa. Przedstawiciele przemysłu z kolei mogą zorientować się w profilu i umiejętnościach przyszłych inżynierów – konstruktorów, technologów, czy też specjalistów

ne problemy. Każdy rozwiązywany był przez kolejne trzy dni równolegle i niezależnie przez dwa kiluosobowe zespoły studentów. Dla lepszego zobrazowania zagadnień, mieli oni możliwość wizyty w zakładach, z czego chętnie korzystali. Przy współpracy konsultantów będących pracownikami naukowymi uczelni i posiłkując się fachową literaturą ze zbiorów uczelnianych bibliotek, doszli do rozwiązań, które uznali za satysfakcjonujące.

W piątek 25 września uczestnicy X MLS, w tym studenci, przedsta-

wykorzystaniem specjalistycznych programów komputerowych. Za interesowanie ideami i metodami rozwiązań było spore, na co mogą wskazywać ożywione dyskusje po niemal każdej prezentacji. Dlatego też trudne były obrady jury, w skład którego weszli przedstawiciele firm-uczestników X MLS, członkowie Komitetu Naukowego, oraz zaproszeni naukowcy z zagranicy.

Ostatecznie pierwsze miejsce przypadło grupie w składzie: Paweł Bondyra, Artur Ryszczński oraz Sławomir Strzelecki, studentom Wydziału

Budowy Maszyn i Zarządzania Politechniki Poznańskiej, którzy zdaniem jury najbardziej profesjonalnie podeszli do rozwiązania problemu proponowanego przez firmę Solaris Bus & Coach S.A. Doceniono odważną koncepcję zmiany konstrukcji klapy rewizyjnej w podłodze autobusu, wraz z zastosowaniem nowych materiałów.

Na drugie miejsce zasłużyli sobie ex aequo przedstawiciele grupy w składzie: Ewelina Kluska, Tomasz Bartkowiak, Jeremiasz Koper, również studenci WBMiZ, wraz z kolegą z węgierskiej Dunaújvárosi Főiskola, Valterem Horvathem oraz reprezentanci grupy w składzie Andrzej Gajda, Marcin Maćkowiak i Bartosz Minorowicz, reprezentujący Wydział Maszyn Roboczych i Transportu PP. Pierwsza z grup bardzo dobrze, zdaniem jury, zmierzyła się z ciężkim do uchwycenia problemem o charakterze organizacyjno-jakościowym, prezentując wachlarz możliwości do zastosowania środków i metod wpływających na kulturę i staranność pracy w fabryce samochodów VW w Poznaniu. Z kolei drugi zespół wice mistrzów opracował skuteczne rozwiązanie nurtującego pion techniczny Amica Wronki S.A. problemu wspomagania otwierania drzwi chłodziarki.

Na trzecim miejscu podium usytuowała się grupa w składzie: Kamil Brudnicki, Tomasz Królak (oboje z WMiRiT) oraz Daniel Kassai z Węgier.

Również oni przybliżyli swoją wersję rozwiązania problemu trudnych do otwarcia w pewnych warunkach drzwi chłodziarki.

Wszyscy ambitni studenci, którzy zdecydowali się wziąć udział w X MLS, w tym pozostałe grupy uczestników, z przyznanymi przez jury wyróżnieniami, otrzymali cenne nagrody. Fundatorem nagród głównych był w tym roku Marszałek Województwa Wielkopolskiego, Marek Woźniak, który objął również honorowy patronat nad imprezą.

Na czas trwania imprezy jej uczestnicy mieli zapewnione wyżywienie, oraz miejsca w domach studenckich Politechniki, dla chcących skorzystać z takiej możliwości. Pokrycie niemałych kosztów organizacyjnych, do których należało również ufundowanie pozostałych nagród i promocja Letniej Szkoły, nie byłoby możliwe bez udziału sponsorów. Komitet Organizacyjny X MLS serdecznie

dziękuje za wsparcie przedsiębiorstwom, Panu Marszałkowi oraz Prorektorowi Politechniki Poznańskiej ds. Kształcenia, prof. Stefanowi Trzcielińskiemu.

Powodzenie X MLS cieszy organizatorów, którzy deklarują wpisanie kolejnej dekady Międzynarodowej Letniej Szkoły do kalendarza wydarzeń na Politechnice Poznańskiej. Wiadomo już, że jedenasta edycja odbędzie się w dniach 20-24 września 2010, a akcja promocyjna i rekrutacja przewidziane są na wiosnę nadchodzącego roku. Do udziału zapraszamy wszystkich studentów, chcących sprawdzić swoje umiejętności w warunkach pracy zespołowej nad zagadnieniami technicznymi. Aktualności dotyczące XI MLS dostępne będą na stronie <http://mls.put.poznan.pl>

mgr inż. Krzysztof Koper
Kierownik Organizacyjny X MLS

MIĘDZYNARODOWE SEMINARIUM TRANSPORTOWE WYDZIAŁU MASZYN ROBOCZYCH I TRANSPORTU POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

W dniach 21-22 października 2009 roku w Centrum Wykładowym Politechniki Poznańskiej odbyło się kolejne z cyklu pięciu spotkań seminaryjnych przewidzianych na rok 2009 w ramach cyklicznego Międzynarodowego Seminarium Transportowego (MST), organizowanego przez Wydział Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej (grupę inicjatorów tego wydarzenia tworzą: dr hab. inż. Jacek Żak prof. PP, dr inż. Adam Redmer oraz dr inż. Piotr Sawicki z nowo utworzonego Zakładu Logistyki, IMRiPS, WMRiT, PP - <http://www.transportation.put.poznan.pl>).

Tym razem mieliśmy okazję wysłuchać wykładów uznanego autorytetu w dziedzinie transportu, światowej klasy naukowca prof. Sunder Lall Dhingry z Indian Institute of Technology, Bombaj/Mumbaj, Indie. Profesor Dhingra, który gościł w Poznaniu już po raz drugi (pierwszy raz był uczestnikiem zorganizowanej w 1999 roku, przez tą samą grupę inicjatorów, międzynarodowej konferencji „Modeling and Management in Transpor-

tation”), tym razem wygłosił trzy wykłady poświęcone tematyce szeroko rozumianego zarządzania taborem, w tym symulacji i planowania tras w transporcie miejskim, modelowania potoków towarowych w transporcie miejskim i planowania wysyłek pociągów towarowych (wystąpienia były zatytułowane odpowiednio: Simulation of Routing and Scheduling of Urban Transport Network; Mdelling of Urban Goods Movement – a Case Study of Twenty Indian Cities; Freight Trains Dispatching Policies for a Marhalling Yard).

Było to już 13 wystąpienie w ramach 4 cyklu spotkań seminaryjnych MST realizowanych od 2006 roku, spotkań mających na celu umożliwienie Pracownikom i Studentom Politechniki Poznańskiej oraz całemu środowisku transportowemu w Polsce spotkania i wysłuchania, tak krajowych specjalistów z obszaru transportu i logistyki, jak i, a raczej przede wszystkim specjalistów i wykładowców światowej klasy. Jest to więc być może jedyna i niepowtarzalna okazja do tego typu spotkań w kraju.

Kolejne cykle Międzynarodowego Seminarium Transportowego, poświęcone były szeroko rozumianej problematyce:

- modelowania ruchu (traffic modelling) - 2006,
- transportu publicznego (public transportation) - 2007,
- planowania i harmonogramowania tras (routing and scheduling) - 2008,
- zarządzania taborem (fleet management) - 2009.

W ramach tegorocznej edycji MST planowane jest jeszcze jedno wystąpienie Profesora Andrzeja Letkiewicza, reprezentującego Uniwersytet Gdański oraz Wyższą Szkołę Społeczno-Ekonomiczną w Gdańsku. Profesor Letkiewicz, w dniu 25.11.2009 (godziny 9:45 do 11:15, CWPP sala 9), wygłosi wykład pt.: Analiza wskaźnikowa w zarządzaniu przedsiębiorstwem transportowym.

Na kolejny rok planowany jest 5 cykl spotkań seminaryjnych, który poświęcony będzie metodom symulacji w zastosowaniach logistycznych.

Wszelkie dalsze informacje na temat MST, w tym dokładny harmonogram wystąpień oraz streszczenia lub całość dotychczas wygłoszonych wykładów, zamieszczane są na stronie internetowej seminarium: <http://www.transportationseminar.put.poznan.pl>.

Serdecznie zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w MST.

dr inż. Adam Redmer
Politechnika Poznańska, Wydział Maszyn Roboczych i Transportu, Zakład Logistyki
adam.redmer@put.poznan.pl

XIII SEMINARIUM MECHATRONICZNE

Do dziś, gdy coraz większą popularnością wśród studentów naszej uczelni cieszą się studia na kierunku mechatronika, warto przypomnieć, że dziedzina ta znalazła się w ofercie edukacyjnej Politechniki Poznańskiej już kilkanaście lat temu. W 1999 r. na Wydziale Maszyn Roboczych i Transportu (w ramach kierunku mechanika i budowa maszyn) została utworzona specjalność mechatronika, której prowadzenie powierzono dzisiejszej Katedrze Podstaw Konstrukcji Maszyn (wówczas był to Zakład Podstaw Konstrukcji Maszyn wchodzący w skład Instytutu Silników Spalinowych i Podstaw Konstrukcji Maszyn). Od tamtego czasu mury uczelni opuściło blisko 200 absolwentów o poszukiwanej specjalności: mechatronika.

Od początku istnienia specjalności integralnym elementem kształcenia inżynierów mechatroników jest coroczne seminarium naukowe, w którym uczestniczą studenci specjalności, pracownicy naukowci Politechniki Poznańskiej i innych uczelni wyższych prowadzących studia mechatroniczne, oraz zaproszeni przedstawiciele zakładów przemysłowych i instytutów branżowych. Najważniejszym elementem programowym seminariów – oprócz referatów pracowników nauki i przedstawicieli przemysłu – są wystąpienia studentów, prezentujących głównie swoje prace dyplomowe. Od kilku lat podczas spotkań przyszłych mechatroników, swe osiągnięcia referują także studenci innych uczelni, co daje możliwość porównania efektów kształcenia w różnych środowiskach naukowych.

XIII Seminarium „Projektowanie Mechatroniczne” odbyło się 5 czerwca br. na terenie Zakładów Mechanicznych Kazimieruk w Poznaniu. Firma ta – założona w 1958 r. – prowadząc szeroką działalność kooperacyjną w kilku dziedzinach techniki, specjalizuje się

w wytwarzaniu skomplikowanych, trudnych technologicznie elementów o bardzo dużej dokładności wykonania i wymagających często złożonej obróbki powierzchniowej. Podczas zwiedzania zakładu uczestnicy seminarium zapoznali się ze stosowanymi w przedsiębiorstwie metodami i technikami CAD/CAM. Zatrudnieni w nim konstruktorzy i technolodzy wykorzystują w swych poczynaniach oprogramowanie Pro-Engineer. W hali produkcyjnej studenci zapoznali się ze sterowanymi komputerowo maszynami, zaliczanymi do grupy High-Technology, takimi jak np. czteroosiowe frezarki, pięcioosiowe centra frezarskie, pięcioosiowe drążarki drutowe czy drążarki wgłębne. W dziale kontroli oglądali współrzędnościowe maszyny pomiarowe, gwarantujące bardzo dużą dokładność pomiarów. Zaznajomili się też z działaniem wdrożonego w 2001 r. systemu zarządzania jakością ISO 9001-2000.

Seminarium otworzył prof. dr hab. inż. Marian Dudziak, kierownik Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn. Na wstępie gorąco podziękował

obecnemu na sali Tadeuszowi Kazimierukowi, właścicielowi przedsiębiorstwa, za umożliwienie zorganizowania seminarium. Powitał też prodziekana Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu, dra inż. Ireneusza Malujdę. Następnie słowa powitania skierował do przybyłych gości; szczególnie gorąco powitał prodziekana Wydziału Mechatroniki Politechniki Warszawskiej, z którym Katedra Podstaw Konstrukcji Maszyn od lat ściśle współpracuje, dra inż. Macieja Bodnickiego. Na seminarium przybyli też prof. Mieczysław Cieszek, prof. Mariusz Kaczmarek i dr inż. Grzegorz Domek z Uniwersytetu im. Kazimierza Wielkiego z Bydgoszczy, dr inż. Jan Szczepaniak z Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, dr inż. Andrzej Lewandowski z poznańskiego oddziału Instytutu Ekspertyz Sądowych w Krakowie, inż. Ryszard Kędzia z firmy Mechatronika w Poznaniu oraz Krzysztof Malinger z przedsiębiorstwa Trepko w Gnieźnie. Politechnikę Poznańską reprezentowali m.in. profesorowie: Andrzej Ławniczak i Andrzej Milecki (Wydział Budowy Maszyn i Zarządza-

- Ł. Ignasiak „Dokładność odwzorowania kształtu powierzchni frezowanej w technice Rapid Prototyping” (opiekun dr J. Rutkowski);

- M. Hełka, J. Guzek „Projektowanie urządzenia do pozycjonowania i orientowania obiektów o kształcie elipsoidy” (opiekun dr S. Urbański).

Wygłoszone referaty zostaną wydrukowane w specjalnej publikacji.

Po sesji w stołówce zakładu zorganizowano skromny lunch, a potem – jak już wspomniano wyżej – uczestnicy seminarium, podzieleni na piętnastoosobowe grupy, pod opieką fachowych przewodników,

nia) i Waldemar Nawrocki (Wydział Elektroniki i Telekomunikacji) oraz dr hab. inż. Stanisław Woelke (Wydział Architektury). Miłym akcentem było wręczenie właścicielowi firmy pamiątkowej plakety „Przyjaciela studentów”.

Obrady plenarne zainaugurowało wystąpienie Tadeusza Kazimieruka, który zaprezentował swój zakład. Następnie wygłoszono trzy referaty:

- M. Bodnicki, K. Szykiedans (Politechnika Warszawska) „Mobilne mikroroboty inspekcyjne w procesie edukacyjnym specjalizacji mechatronika”;

- A. Auguściński, J. Płotkowiak, S. Urbański (Politechnika Poznańska) „Projekt koncepcyjny i konstrukcja mechatronicznego automatu transportowo-orientującego”;

- M. Rojek (ZM Kazimieruk) „Komputerowo zintegrowana produkcja”.

Po krótkiej przerwie swe referaty zaprezentowali studenci specjalności mechatronika:

- P. Ratajczak, N. Wróbel „Projekt dwustrefowej klimatyzacji samochodowej Klimatronic” (opiekun prof. J. Mielniczuk);

- J. Jaworski, K. Rapcewicz, H. Rudnicki (Politechnika Warszawska) „Stanowisko do badania luzu kąтового w stawie łokciowym, wymagania i założenia konstrukcyjne”;

- M. Spadło „Model wirtualny sprzęgła odśrodkowego (opiekun dr J. Szczepaniak);

- A. Matuszewski „Analiza konstrukcyjna mechanizmu wymiany narzędzi z magazynu obrabiarki” (opiekun dr R. Raczek);

- K. Kurzawa „Projekt modernizacji hydraulicznego napędu prasy do wytwarzania płyt LDF” (opiekun dr A. Auguściński);

zwiedzili zakład.

Seminarium zapoczątkowało stałą współpracę Katedry Podstaw Konstrukcji Maszyn z Zakładami Mechanicznymi Kazimieruk. Już w najbliższym roku akademickim dla studentów specjalności mechatronika zorganizowane zostaną w przedsiębiorstwie zajęcia laboratoryjne, umożliwiające bezpośredni kontakt z nowoczesnymi urządzeniami technologicznymi. Ponadto firma przyjmować będzie studentów na praktyki wakacyjne, oraz współpracować z katedrą w zakresie wykonywania prac magisterskich.

W dniach 14-18 czerwca 2009 roku odbyła się w Dreźnie międzynarodowa konferencja na temat telekomunikacji: IEEE International Conference on Communications (IEEE ICC). Jest to jedna z największych na świecie konferencji telekomunikacyjnych, organizowana od 1965 roku przez IEEE Communications Society (IEEE to Międzynarodowe Stowarzyszenie Inżynierów Elektryków i Elektroników). Odbywa się cyklicznie co roku z drugą konferencją IEEE Globecom. IEEE ICC jest organizowana w maju lub czerwcu, a IEEE Globecom na przełomie listopada i grudnia. Konferencje te gromadzą czołowych specjalistów z uczelni i przemysłu zajmujących się szeroko rozumianą telekomunikacją. Planowanie tak dużej konferencji wymaga dużo czasu i rozpoczyna się z odpowiednio dużym - nawet z czteroletnim - wyprzedzeniem. Obecnie znane są już miejsca i czasy organizacji tych konferencji do 2012 roku. Propozycję organizacji konferencji w Dreźnie złożyli naukowcy i przedsiębiorcy z Niemiec w 2004 roku, a do grona osób zajmujących się częścią naukową konferencji zaproszono prof. dr hab. inż. Wojciecha Kabacińskiego z Katedry Sieci Telekomunikacyjnych i Komputerowych Politechniki Poznańskiej oraz prof. dr hab. inż. Andrzeja Jajszczyka z Katedry Telekomunikacji Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Przewodniczącym całej konferencji był Hamid Akhavan z T-Mobile International, wiceprzewodniczącym – prof. Paul Kühn z Uniwersytetu w Stutgardzie. Organizacją części programowej konferencji zajmował się Techniczny Komitet Programowy, którego przewodniczącym był prof. Geerhard Fettweis z Uniwersytetu Technicznego w Dreźnie, a funkcje wiceprzewodniczących pełnili dr Heinrich Stüttgen z NEC Europe Ltd i prof. Wojciech Kabaciński z Politechniki Poznańskiej. Zaproszenie prof. Wojciecha Kabacińskiego do pełnienia funkcji wiceprzewodniczącego Komitetu Programowego jest wyrazem uznania dla jego dorobku naukowego, oraz uznania w środowisku międzynarodowym. Od momentu decyzji Komitet Programowy spotykał się regularnie, co pół roku, na konferencjach IEEE ICC i IEEE Globecom, na których omawiane były kolejne etapy przygotowania do konferencji.

Na konferencji w Dreźnie było ponad 2000 uczestników. Sama konferencja składała się z 11 sympozjów

poświęconych różnym działom telekomunikacji (m.in. telekomunikacji bezprzewodowej, sieciom bezprzewodowym, sieciom optycznym, sieciom następnej gene-

KONFERENCJA IEEE International Conference on Communications

racji, bezpieczeństwu sieci, czy usługom jakości usług w sieciach telekomunikacyjnych). W jej ramach odbywały się również warsztaty (w sumie 10), tutoriale (19) i panele (10). Ze zgłoszonych prawie 3000 artykułów, oraz 419 na odbywające się w jej ramach warsztaty, do prezentacji zaakceptowano 1046 na konferencję i 159 na warsztaty. Z Polski zgłoszonych było tylko 12 artykułów, z czego 3 zostały zaakceptowane do prezentacji na konferencji. Zadaniem Komitetu Programowego było zorganizowanie procesu recenzowania i wyboru artykułów do prezentacji na konferencji. Każdy artykuł jest recenzowany potrójnie, zatem należało zapewnić prawie 9000 recenzji.

Równocześnie z konferencją odbywają się także spotkania komitetów technicznych działających w ramach IEEE Communications Society, komitetów programowych kolejnych konferencji IEEE ICC i IEEE Globecom oraz komitetów redakcyjnych czasopism naukowych i magazynów wydawanych przez to stowarzyszenie. Jednym z takich komitetów jest Communications Switching and Routing Technical Committee, którego przewodniczącym przez ostatnie cztery lata był prof. Wojciech Kabaciński. Na

spotkaniu w Dreźnie zakończyła się jego druga dwuletnia kadencja. Wcześniej prof. Kabaciński pełnił funkcję wiceprzewodniczącego i sekretarza tego komitetu, uczestni-

czył także w posiedzeniach komitetu redakcyjnego czasopisma IEEE Communications Surveys and Tutorials, którego jest redaktorem.

FUNDACJA NA RZECZ ROZWOJU POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ – W PRZEDEDNIU JUBILEUSZU

W przyszłym roku dziesięciolecie swojego istnienia obchodzić będzie Fundacja na rzecz rozwoju Politechniki Poznańskiej, ustanowiona w 2000 r. przez fundatorów: Energetykę Poznańską S.A. (ENEA S.A.), Jedynkę – Poznań PPBP S.A. (Jedynka – Skanska S.A.), Wielkopolski Bank Kredytowy S.A. (BZ WBK S.A.). Powołanie Fundacji stanowiło realizację idei zorganizowanego wspierania Politechniki Poznańskiej w jej działalności naukowej, badawczej, dydaktycznej i społecznej oraz stworzenia nowej płaszczyzny współpracy Uczelni z lokalnymi partnerami.

Zgodnie z intencją fundatorów, Fundacja w swej działalności podejmuje zadania i realizuje przedsięwzięcia nakierowane na realizację celów statutowych, wśród których jako najważniejsze należy wskazać:

- upowszechnianie w kraju i za granicą działalności naukowo-badawczej i dydaktycznej Politechniki Poznańskiej;
- wspieranie finansowe i organizacyjne Politechniki Poznańskiej;
- pomoc finansową i organizacyjną w działaniach inwestycyjnych Politechniki Poznańskiej;
- prowadzenie działań w obszarze kształcenia ustawicznego, przybliżającego społeczeństwu

najnowsze osiągnięcia naukowo-techniczne i technologiczne, oraz organizacyjne.

Dla realizacji swych zadań statutowych, Fundacja regularnie występuje o dotacje a także stara się pozyskiwać darczyńców, którym zależy na rozwoju najważniejszej uczelni technicznej naszego regionu. Ponadto, Fundacja prowadzi działalność gospodarczą, w ramach której istotną rolę odgrywa organizacja kursów i szkoleń, a także wykonywanie specjalistycznych ekspertyz i opinii w obszarze nauk technicznych, organizacja konferencji, sympozjów i wystaw, oraz usługi hotelarskie. Wspieranie środowiska akademickiego odgrywa istotną rolę również w działalności gospodarczej Fundacji, czego przykładem może być stosowane dofinansowanie udziału pracowników i studentów Politechniki w kursach i szkoleniach, organizowanych przez Fundację czy też - ostatnio - przygotowanie pokoi studenckich w specjalnej ofercie cenowej w prowadzonym przez Fundację Domu Gościńnym „Asystent”.

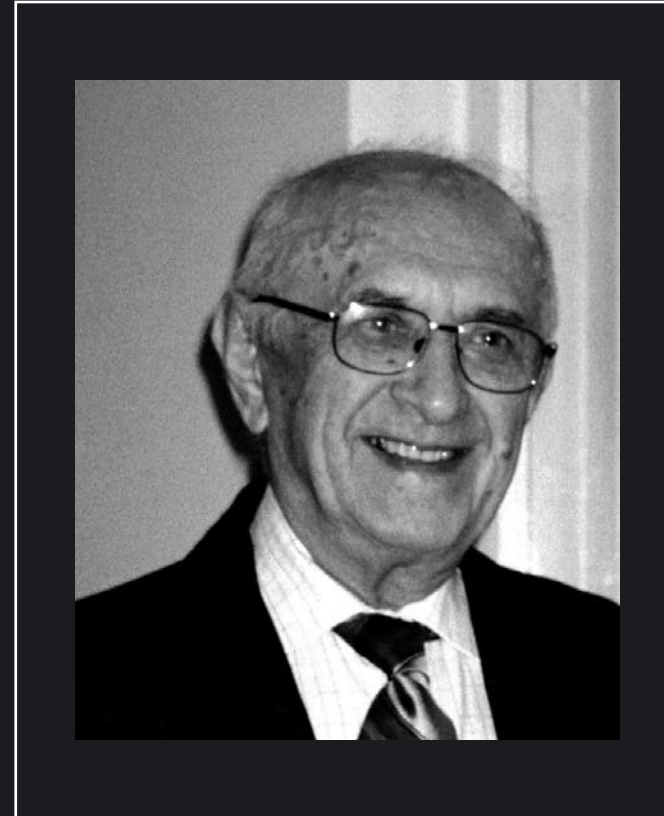
Spośród ważniejszych przedsięwzięć Fundacji, przewidzianych jeszcze na bieżący kwartał należy wymienić: trwające aktualnie szkolenie pod hasłem „Inkubator – specjalistyczne doradztwo biznesowe dla początkujących przedsiębiorców”, warsztat dla osób zamierzających podjąć działalność gospodarczą

„Własna firma”, czy też zaplanowany na listopad i grudzień br. projekt szkoleniowy „Innowacyjność, droga do przedsiębiorczości”, który będzie realizowany w ramach programu Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego „Kreator innowacyjności - Wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej”.

Ponadto, zgodnie z przyjętym harmonogramem szkoleń, Fundacja co miesiąc organizuje, certyfikowany przez Stowarzyszenie Elektryków Polskich, kurs przygotowawczy do egzaminu na uprawnienia w zakresie eksploatacji urządzeń elektrycznych do 1 kV, a w związku z przywróceniem obowiązkowej matematyki na maturze, Fundacja wznawia także cenione w latach ubiegłych kursy przygotowawcze dla maturzystów i kandydatów na studia.

Bliższych informacji zarówno na temat projektów szkoleniowych, jak i innych obszarów działalności statutowej oraz oferty gospodarczej Fundacji można na bieżąco zasięgać w Biurze Zarządu Fundacji przy ul. Ogrodowej 11, tel./fax 061 853-12-57, e-mail: fundacjapp@put.poznan.pl, www.fundacjapp.poznan.pl.

Grzegorz Musioł
Sekretarz Zarządu
Fundacji na rzecz rozwoju
Politechniki Poznańskiej

POŻEGNANIE

W dniu 28 września 2009 roku zmarł nagle w Poznaniu śp. prof. dr hab. inż. STEFAN GOSZCZYŃSKI - emerytowany profesor, wieloletni zasłużony nauczyciel akademicki Politechniki Poznańskiej.

Profesor Stefan Goszczyński urodził się w roku 1924 w Radomsku. W okresie II Wojny Światowej był harcerzem Szarych Szeregów, a w latach 1943-45 uczestniczył jako nauczyciel nauk ścisłych w tajnym nauczaniu na Kielecczyźnie. W latach 1945-1950 studiował, początkowo w Krakowie, potem na Wydziale Chemicznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Już od roku 1947 pracował na macierzystej uczelni najpierw jako wolontariusz, a od 1948 jako asystent w katedrze Chemii Organicznej Politechniki Śląskiej. W 1960 roku uzyskał stopień doktora nauk technicznych, w latach 1960-61 był stypendystą British Council na Uniwersytecie w Birmingham, współpracował z Instytutem Onkologii w Gliwicach, a w 1964 roku obronił pracę habilitacyjną.

Na Politechnice Poznańskiej pracował w latach 1968-1992 najpierw jako docent, później na stanowisku profesora. Zaraz po zatrudnieniu organizował zaplecze naukowe, materialne i dydaktykę Instytutu Technologii Chemicznej, a także Zakładu Chemii Organicznej, właśnie powołanego do życia Wydziału Chemicznego.

W latach 1977-81 sprawował funkcję Dziekana Wydziału. Aktywnie uczestniczył w życiu naukowym środowiska – był wiceprezesem Poznańskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Chemicznego i zastępcą przewodniczącego Komisji Nauk Chemicznych Oddziału Poznańskiego PAN. Był odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Złotym Krzyżem Zasługi.

Profesor Stefan Goszczyński był promotorem ośmiu prac doktorskich. Od początku skoncentrował swoje zainteresowania naukowe na mechanizmie przegrupowania Beckmanna, które zastosowane zostało do syntezy związków heterocyklicznych i było tematem Jego pracy habilitacyjnej oraz doktoratów współpracowników. W latach 70. i 80. Profesor zaangażował się w badania aplikacyjne w dziedzinie flotacji i hydrometalurgii, współpracując z przemysłem, Instytutem Metali Nieżelaznych w Gliwicach i Instytutem Badań Jądrowych w Warszawie. Szeroki rozwój prac w tej drugiej dziedzinie badań doprowadził do wprowadzenia i rozwinięcia na Wydziale Technologii Chemicznej PP tematyki ekstrakcji metali nieżelaznych. Profesor jest współautorem kilkunastu patentów oraz wielu znaczących publikacji naukowych.

Kilkunastoletni pobyt naukowy w Stanach Zjednoczonych na University of Idaho (Moscow, ID) początkowo służył kontynuacji badań nad heterocyklami w dziedzinie porfiryn. W drugiej części pobytu, już po przejściu na emeryturę, Profesor bardzo zaangażował się w badania nad syntezą i biodegradacją ekologicznie bezpiecznych barwników azowych, syntezowanych na bazie ligniny. Dokonania z tego okresu są szeroko znane i najbardziej cenione w Jego naukowym dorobku.

Wspaniałe wykłady, niezwykle dar przekazywania wiedzy oraz wysokie umiejętności pracy w laboratorium zapamiętali na zawsze Jego studenci i wychowankowie. Autorytet naukowy Profesora był dla wszystkich oczywisty – wielu czerpało inspirację z Jego dokonań by osiągnąć postęp i sukcesy w różnych dziedzinach pracy zawodowej. Stawiał wymagania, umożliwiał doskonalenie warsztatu naukowego, wskazywał ambitne cele.

Profesor Stefan Goszczyński pozostanie w pamięci swoich uczniów i współpracowników pasjonatem chemii organicznej, który swoją głęboką i rzetelną wiedzę łączył zawsze z próbami technologicznych zastosowań. Przez całe swoje życie dochowywał wysokich standardów patriotycznych, moralnych i naukowych.

Profesor Stefan Goszczyński został pochowany w Poznaniu na cmentarzu parafialnym przy ul. Łowmiańskiego (Piątkowo).

Cześć Jego pamięci!
Danuta Rusińska-Roszak,
Marek Łożyński

NASI PROFESOROWIE

Głos Politechniki wznawia rubrykę, w której będziemy prezentować naukowców, którzy otrzymali prezydenckie nominacje profesorskie.

**prof dr hab. inż.
JÓZEF LORENC**

Prof. dr hab. Inż. Józef Lorenc urodził się 19 lutego 1949 r. w Dąbrowie koło Jarocina. Zajmuje się zabezpieczeniową automatyką elektroenergetyczną, oraz opracowywaniem, wdrażaniem do produkcji i eksploatacji nowych, efektywnych kryteriów działania zabezpieczeń sieci elektroenergetycznych. Od 1973 r. jest pracownikiem naukowo-dydaktycznym na Politechnice Poznańskiej. Od roku 1996 piastuje urząd dyrektora Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Poznańskiej.

Do najbardziej doniosłych osiągnięć naukowych Profesora należą kryteria admitancyjnych zabezpieczeń ziemnozwarciowych dla sieci SN, bezzwarciove metody pomiaru wielkości doziemnych sieci średnich napięć oraz konstrukcje zabezpieczenia rezerwowego dla transformatora mocy i układu automatyki SCO z członem df/dt . Opracowane zabezpieczenia były i są wykorzystywane w Zakładach Energetycznych na terenie całego kraju. Na szczególne wyróżnienie zasługują także opracowania dotyczące cyfrowych systemów zabezpieczeń i pomiarów CZIP, które zostały wykonane w ramach 3 grantów Komisji Badań Naukowych. Algorytmy admitancyjnych zabezpieczeń ziemnozwarciowych stały się rozwiązaniami powszechnie stosowanym w systemach EX, MUZ, CZAZ. Wysokim poziomem naukowym odznacza się wiele prac wykonanych dla polskich przedsiębiorstw energetycznych, oraz dla spółek ABB i Wattenfall.

Dorobek naukowy prof. Józefa Lorenca zawarty jest w ponad 160 opublikowanych pozycjach, oraz ponad 100 opracowaniach wykonanych dla przemysłu, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Komisji Badań Naukowych. Jest on współautorem 4 skryptów dydaktycznych, recenzentem 5 książek i wielu artykułów naukowych. Profesor wypromował

ponad 100 magistrów inżynierów oraz 5 doktorów. Recenzował 5 prac habilitacyjnych i 14 doktorskich.

Za swoją pracę zawodową otrzymał m.in. Nagrodę MEN 2000, Energotab 2000, Europrodukt 2003. Został odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Odznaką Zasłużonego dla Energetyki, Odznaką Miasta Poznania oraz Odznaką SEP.

Prof. Lorenc zasiada w Radzie Programowej czasopisma „Automatyka elektroenergetyczna”, należy do wielu Komitetów Naukowych konferencji krajowych i międzynarodowych. Jest członkiem Polskich Komitetów CIGRE i CIRED, sekcji Wielkich Mocy i Wysokich Napięć oraz sekcji Systemy Elektroenergetyczne Komitetu Elektrotechniki PAN, Komisji Nauk Elektrycznych PAN, SEP. Pełnił funkcję członka sekcji T10A KBN, oraz grupy ekspertów KAUT dla kierunku Elektrotechnika.

Stan cywilny: żonaty (żona Krystyna), dwoje dzieci (Marta i Maciej). Pozanaukowo jest zapalonym kibicem sportowym, w wolnych chwilach wędkuje i uprawia tenis.

**prof dr hab.
MACIEJ
WIŚNIEWSKI**

Profesor Maciej Wiśniewski urodził się 19 listopada 1945 roku w Poznaniu. Po ukończeniu szkoły podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego w Wągrowcu, pracował przez rok jako nauczyciel różnych przedmiotów, a następnie w latach 1966–1969 studiował. W 1969 r. ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, o specjalności technologia syntezy organicznej. W 1970 r. ukończył asystenckie studia przygotowawcze w Zakładzie Chemii Organicznej Instytutu Chemii UAM.

Pracę naukowo-badawczą i dydaktyczną rozpoczął w Instytucie Technologii i Inżynierii Chemicznej na Wydziale Chemicznym Politechniki Poznańskiej we wrześniu 1970 roku. Na początku pracy naukowej zajął się problemem równowagi hydrofilowo-lipofilowej (HLB), zagadnienia istotnego dla przewidywania możliwości zastosowania związków powierzchniowo czynnych, oraz planowanej ich syntezy, pozwalającej na uzyskanie preparatów o optymalnych dla danego składu właściwo-

ściach. Stopień naukowy doktora nadała mu Rada Wydziału Chemicznego PP 10 stycznia 1975 roku, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Równowaga hydrofilowo-lipofilowa niejonowych związków powierzchniowo czynnych”.

7 grudnia 1992 roku, za sprawą Rady Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej, uzyskał tytuł doktora habilitowanego na podstawie przedstawionej rozprawy habilitacyjnej, pt. „Synteza i aktywność powierzchniowa 4-alkilofenyloamin oraz ich pochodnych” Tytuł ten został zatwierdzony przez Centralną Komisję do Spraw Tytułu Naukowego i Stopni Naukowych w 1993 roku.

Pan profesor Wiśniewski otrzymał 26 lutego 2009 roku z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej tytuł naukowy profesora nauk chemicznych. Tematyka prowadzonych przez niego działań dotyczy technologii chemicznej, inżynierii i ochrony środowiska, technologii chemicznej organicznej, ekstrakcji i metod separacji. Od 40 lat pracuje na Politechnice Poznańskiej na Wydziale Technologii Chemicznej, przeszedł szczeble kariery naukowej od asystenta do profesora nadzwyczajnego.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk chemicznych kontynuował swoje badania nad korelacją właściwości związków powierzchniowo czynnych z wartościami równowagi hydrofilowo-lipofilowej niejonowych związków powierzchniowo czynnych. Zajmuje się badaniami związanymi z hydrofilowością i rozpuszczalnością w wodzie różnych kopolimerów blokowych, wpływających w sposób istotny na stabilność emulsji. Prowadził również badania nad związkami przeciw pianotwórczymi do procesu ekstrakcji cukru, które umożliwiają prawidłowy przebieg procesu technologicznego, głównie w przemysłach cukrowniczym i drożdżowym.

W związku z udziałem w pracach re-

alizowanych dla potrzeb przemysłu, od 1975 roku swoje zainteresowania naukowe poszerzył o ekstrakcję rozpuszczalnikową, ze szczególnym uwzględnieniem procesów ekstrakcji metali nieżelaznych. Od tego czasu prowadził intensywne badania ekstrakcji miedzi, niklu i innych metali nieżelaznych. W ramach tychże badań uczestniczył również w pracach nad poszukiwaniem i syntezą nowych reagentów do ekstrakcji miedzi i niklu z kwaśnych roztworów siarczanowych, które nie były otrzymywane wcześniej w kraju. Prowadził badania równowagi i kinetyki ekstrakcji i reekstrakcji miedzi i niklu z roztworów kwaśnych i alkalicznych. Opracował wspólnie z kolegami z Instytutu sposób otrzymywania w skali wielkolaboratoryjnej 2-hydroksy-5-nonylobenzofenonu, ekstrahenta do ekstrakcji miedzi.

Profesor zajmuje się także kompleksowymi badaniami nad syntezą i identyfikacją 4-alkilofenyloamin i ich czwartorzędowych soli, oraz aktywności powierzchniowej otrzymanych nowych grup związków - określił wybrane ich właściwości użytkowe, czego wynikiem była rozprawa habilitacyjna.

Główną tematyką badawczą Profesora realizowaną do dnia dzisiejszego, są procesy rozdzielcze stosowane w hydrometalurgii metali nieżelaznych. Do realizacji tej tematyki wykorzystuje ekstrakcję rozpuszczalnikową, jako metodę wydzielania jonów metali z różnych roztworów wodnych, a ostatnio również techniki membranowe. Wykorzystanie tych metod umożliwia badanie równowag ekstrakcyjnych, fizykochemii ekstrakcji, kinetyki procesu, oraz selektywności transportu jonów metali. W zakresie tym prowadzi badania związane z ekstrakcyjnym wydzielaniem arsenu z roztworów kwasu siarkowego obecnego w kwasach płuczkowych i zużytych elektrolitach porafinacyjnych, a powstających w pirometalurgicznej metodzie produkcji miedzi. Kontynuuje on badania dotyczące wydzielania palladu

(II) i innych metali szlachetnych oraz metali towarzyszących z roztworów chlorkowych, z zastosowaniem jako ekstrahentów pochodnych pirydynokarboksyamidów. Obecnie zajmuje się określeniem możliwości wydzielania jonów cynku z odpadowych roztworów potrawionych kwasu solnego, powstających w ocynkowniach produkujących antykorozyjne pokrycia metalowe.

Przebywał kilkakrotnie na stażach naukowych jako Visiting Profesor we Francji w Ecole Supérieure de Physique et de Chimie de Paris i Université Nance.

Współpracował i prowadzi do dziś współpracę naukową z ośrodkami krajowymi i zagranicznymi, takimi jak: Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej "BLACHOWNIA" w Kędzierzynie Koźlu, Zakład Metalurgii Chemicznej, Wydział Chemiczny Politechniki Wrocławskiej, Instytut Technologii Organicznej Politechniki Szczecińskiej i Wyższą Szkołą Fizyki i Chemii w Paryżu (CNRS), Technicznym Uniwersytetem w Barcelonie (Universitat Politècnica de Catalunya, Chemical Engineering Department, Barcelona).

Od początku pracy na Politechnice Poznańskiej profesor Maciej Wiśniewski wypromował 67 magistrów i inżynierów, 6 doktorów (dwa kolejne są otwarcia przewodu doktorskiego). Jest recenzentem 21 rozpraw doktorskich, 91 prac dyplomowych, wielu recenzji projektów badawczych na zlecenie Komitetu Badań Naukowych, oraz ocen prac naukowych w czasopismach o zasięgu krajowym i zagranicznym.

Za osiągnięcia naukowo-badawcze i dydaktyczne, oraz za zasługi dla oświaty i wychowania został wyróżniony Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Edukacji Narodowej, oraz kilkakrotnie nagrodami Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Techniki, oraz J. M. Rektora PP.

W swoim dorobku dydaktycznym

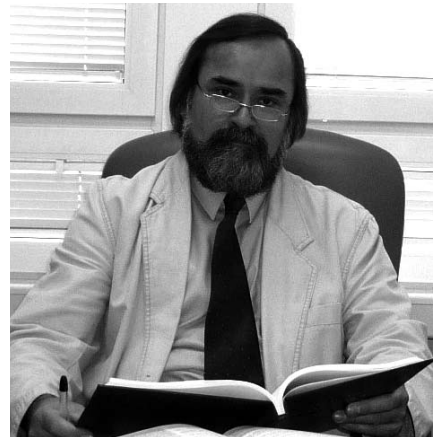
ma szeroką gamę zajęć. Obejmują one m.in. wykłady z technologii chemicznej, uwzględniające różne aspekty tej dyscypliny, seminaria dyplomowe, magisterskie i inżynierskie, oraz pracownice kierunkowe dla magistrantów.

Wyniki swoich badań opublikował jako autor lub współautor w 75 artykułach, w czasopismach o zasięgu krajowym i zagranicznym, oraz w 107 komunikatach naukowych prezentowanych na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Jest współautorem skryptu: „Ćwiczenia laboratoryjne z technologii chemicznej organicznej”, oraz współredaktorem i współautorem podręcznika „Technologia chemiczna i podstawy inżynierii reaktorów”.

Profesor Wiśniewski opracowywał program studium doktoranckiego Technologia Chemiczna, oraz Technologia Chemiczna i Aparatura Badawcza, którego był kierownikiem przez 10 lat. W latach 1976–1996 był członkiem, a następnie zastępcą przewodniczącego oraz rzecznikiem Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli Akademickich. Jest on także przewodniczącym Odwoławczej Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów, oraz członkiem Wydziałowego Zespołu Jakości Kształcenia na Wydziale Technologii Chemicznej. Od września 2005 roku pełni funkcję zastępcy Dyrektora Instytutu Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Poznańskiej. Uzyskał 4 patenty, z których jeden został wykorzystany i wdrożony w przemyśle, oraz zgłosił 3 wnioski patentowe.

Zainteresowania pozanaukowe to muzyka, książki, turystyka, sport – szczególnie siatkówka, piłka ręczna i lekkoatletyka, uprawia nordic walking oraz jazdę na rowerze. Od kilku lat żegluguje z przyjaciółmi po morzu Śródziemnym.

Jest wdowcem, ma dwie córki i dwoje wnuków.

prof dr hab. inż. MACIEJ JAN KUPCZYK

Profesor Maciej Jan Kupczyk urodził się 21 listopada 1953 r. w Poznaniu. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1989 roku na Wydziale Budowy Maszyn PP na podstawie dysertacji pt.: „Wpływ warstewki TiNx-Ti na dłutakach modułowych, na wybrane wskaźniki jakości technologicznej wykonanych uzębień ze stali konstrukcyjnej stopowej do nawęglania”. Tytuł doktora habilitowanego uzyskał w 1997 roku na Wydziale Budowy Maszyn i Zarządzania PP w oparciu o rozprawę pt.: „Jakość technologiczna i użytkowa ostrzy skrawających z powłokami przeciwiżużyciowymi”. W 2000 roku otrzymał stanowisko profesora nadzwyczajnego na Politechnice Poznańskiej. W 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał mu tytuł profesora zwyczajnego.

Prof. dr hab. inż. Maciej Jan KUPCZYK jest specjalistą w zakresie budowy i eksploatacji maszyn oraz inżynierii powierzchni i narzędzi skrawających. Jego zainteresowania naukowe dotyczą teorii i technologii twardych i supertwardych materiałów powłokowych i objętościowych, wytwarzanych w szczególności

w środowisku plazmy nisko- i wysokotemperaturowej, oraz wytwarzania, badania i eksploatacji nanomateriałów na ostrza skrawające.

Pracę zawodową podjął bezpośrednio po studiach na Politechnice Poznańskiej w Zakładzie Technologii Budowy Maszyn Instytutu pod tą samą nazwą, przechodząc kolejne szczeble stanowisk nauczyciela akademickiego od asystenta stażysty do profesora nadzwyczajnego.

Członek Senatu Akademickiego PP (2005-2008 i 2008-2012) jako reprezentant profesorów i doktorów habilitowanych Wydziału BMiZ PP oraz członek Senackiej Komisji ds. Kształcenia oraz Senackiej Komisji ds. Budżetu i Finansów. Jest również członkiem Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia (2007-2008 i 2008-2012) i sekretarzem Wydziałowej Komisji ds. Awansów Nauczycieli Akademickich (2008-2012). Sprawuje funkcje Kierownika Pracowni Podstaw Technologii w Zakładzie Projektowania Technologii Politechniki Poznańskiej. Prowadzi zajęcia z Inżynierii powierzchni, Projektowania procesów technologicznych, Technologiczności konstrukcji, Technologii Maszyn.

W 1993 roku odbył na Uniwersytecie Cambridge w Wielkiej Brytanii intensywny kurs z zakresu tribologii,

otrzymując certyfikat Department of Material Science and Metallurgy oraz Department of Engineering University of Cambridge.

Profesor Kupczyk jest członkiem Associazione Italiana di Metallurgia, Sekcji IP Komitetu Nauki o Materiałach PAN w Warszawie oraz MZIP Komitetu Budowy Maszyn w Warszawie i Komisji Budowy Maszyn PAN, Oddział w Poznaniu. Profesor przewodniczy Komisji Budowy Maszyn Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Komitetowi Redakcyjnemu Prac Komisji Budowy Maszyn PTPN. Od 2004 r. należy do Komitetu Redakcyjnego ZN Budowa Maszyn i Zarządzanie Produkcją. Był także sekretarzem KBM PTPN.

Profesor M. Kupczyk jest autorem 8 monografii (6 autorskich), autorem lub współautorem przeszło 140 prac naukowo-badawczych, w tym przeszło 60 artykułów i referatów w czasopismach zagranicznych i materiałach konferencji zagranicznych. Publikował m.in. w: „Surface and Coating Technology”, „Revista Ideas”, „Journal of Materials Protection”, „Processing of Advanced Materials”, „Advances in Inorganic Films and Coatings”, „Revista de Metalurgia”.

Prezentował wiele prac i referatów zamawianych z zakresu techno-

logii narzędzi powlekanych, m.in. w: Paryżu, Garmisch-Partenkirchen, Southampton, Florencji, Amsterdamie, Wuhan, Melbourne, Cavtat, Walencji, Madrycie, Qingdao City, Barcelonie-Sitges. Profesor Kupczyk przewodniczy także sesjom i komitetom naukowych na światowych i międzykontynentalnych kongresach z cyklu „Heat Treatment and Surface Engineering” oraz „Instrumentation Science and Technology”.

W 1998 r. otrzymał Nagrodę Naukową Polskiej Akademii Nauk (Wydziału IV Nauk Technicznych) za autorską monografię. Jest posiadaczem 15 nagród JM Rektora PP, w tym nagrody za wyróżnione prace: doktorską, habilitacyjną i monografię profesorską (I stopnia).

Wypromował przeszło 70 magistrów inżynierów i inżynierów oraz 3 doktorów nauk technicznych (kolejny po otwarciu przewodu).

Zainteresowania pozanaukowe prof. Kupczyka to muzyka klasyczna, turystyka i sport – w szczególności narciarstwo i tenis.

Jest żonaty, ma dwie córki.

GOŚCIE Z UKRAINY W BIBLIOTECE

Biblioteka Główna gościła w dniu 23 września 2009 roku dyrektorów bibliotek ukraińskich uniwersytetów, założonych w minionych wiekach. Naukowo-techniczną Bibliotekę Narodowego Technicznego Uniwersytetu Ukrainy (Politechnika Kijowska) reprezentował dyrektor Vasil' Gerasimovič Drigajło. Ta największa ukraińska wyższa szkoła techniczna została założona w 1898 roku przez ostatniego cara Rosji Mikołaja II. Związane są z nią tak słynne nazwiska, jak: Dmitrij Mendelejew (twórca układu okresowego pierwiastków chemicznych), Igor Sikorski (konstruktor samolotów i śmigłowców, ojciec awiacji helikopterowej) czy Boris Paton (twórca metod spawania elektrycznego i podstaw projektowania konstrukcji spawanych). Na Politechnice Kijowskiej studiuje ok. 40.000 studentów, na 20 wydziałach, którzy mogą korzystać z 30 budynków dydaktycznych, 3 mln woluminów, zgromadzonych w bibliotece uczelnianej, także z 1.500 miejsc czytelniczych w 30. specjalistycznych czytelniach, z wolnym dostępem do zbiorów.

Dyrektor biblioteki, Vasil' Gerasimovič Drigajło, jest autorem wielu opracowań z zakresu organizacji i technologii pracy biblioteki szkoły wyższej. Kilka swoich książek o tej tematyce przekazał do zbiorów BGPP.

Naukową Bibliotekę Nauka, najstarszego uniwersytetu na Ukrainie i w Europie Wschodniej (zał. 1658 rok), tj. Uniwersytetu Narodowego Akademia Kijowsko-Mohyleńska, reprezentowały: dyrektor Tetiana

Yaroshenko, oraz dyrektor ds. IT Oksana Bruy. Zbiory biblioteki to ok. 600.000 woluminów. Uniwersytet (obecnie z 6. wydziałami) został tak nazwany na cześć prawosławnego metropolity kijowskiego Piotra Mohyły; kształciła się w nim cała polityczna i duchowna elita ukraińska.

Gościem naszej Biblioteki był także Oleksandr Grigorovič Kirilenko, dyrektor Naukowej Biblioteki im. M. Maksimowicza Kijowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Tarasa Szewczenki, biblioteki posiadającej 3,5 mln wol. księgozbioru oraz 16 specjalistycznych czytelni. Ten uniwersytet jest jedną z największych i najbardziej znanych ukraińskich uczelni; założony został w 1834 roku jako Kijowski Uniwersytet Imperatorski św. Włodzimierza. Na jego uposażenie przeznaczono większość majątku, zlikwidowanego po powstaniu listopadowym w 1832 roku, Uniwersytetu Wileńskiego oraz liceum krzemienieckiego.

Spośród znanych polskich absolwentów tej Uczelni wymienić należy: Jarosława Iwaszkiewicza (pisarza, tłumacza, m. in. współtwórcę grupy poetyckiej Skamander), Henryka Łowmiańskiego (poznajskiego historyka, mediewistę, autora monumentalnych Początków Polski w sześciu tomach), Cezarego Szyszko (prawnika, m. in. prezesa Sądu Apelacyjnego w Toruniu i Poznaniu, działacza organizacji prawniczych i społecznych).

Centralną Bibliotekę Naukową Narodowego Uniwersytetu Charkowskiego im. Wasyla Karazina reprezentowała dyrektor Irina Kazimirivna Żuravlova. Zbiory biblioteki to 3,3 mln wol. Uniwersytet założony zo-

stał w 1804 roku na mocy ukazu carskiego, staraniem matematyka Wasyla Karazina, który zebrał wśród miejscowej ludności środki finansowe na budowę ośrodka naukowego w małym wówczas Charkowie. Obecnie na Uniwersytecie Charkowskim studiuje 12.000 studentów na 21 wydziałach.

Wspólne spotkanie bibliotekarzy, z inicjatywy przedstawiciela firmy ABE Marketing, krajowego importera i dystrybutora obcojęzycznej literatury naukowej i baz danych, odbyło się w Czytelni Oddziału Informacji Naukowej BGPP. Uczestniczył w nim także prezes Zarządu Poznańskiej Fundacji Bibliotek Naukowych, dr inż. Jan Andrzej Nikisch. Na spotkaniu zaprezentowaliśmy bibliotecznoinformacyjną działalność Biblioteki PP. Ożywiona dyskusja dotyczyła organizacji i technologii prac w bibliotekach ukraińskich i poznańskiej. Zwiedzono pracownie biblioteczne oraz inne pomieszczenia zabytkowego budynku Rektoratu.

Urszula Błaszczak,
Biblioteka Główna

W dniach 20 – 24 maja 2009 w Wilnie odbyło się kolejne 12th German-Lithuanian-Polish Colloquium. Z Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa, który w tych spotkaniach reprezentuje Politechnikę Poznańską, uczestniczyło 9 osób z prof. O. Kaplińskim, będącym przewodniczącym strony polskiej. Ponadto Instytut Konstrukcji Budowlanych reprezentował v-ce dyrektor prof. J. Jasiczak. Podczas obrad tegorocznego Kolokwium, dominowały zagadnienia wielokryterialnego wspomagania decyzji, oraz zrównoważonego rozwoju w budownictwie. Była także okazja do prezentacji i konsultacji naszych rozpraw habilitacyjnych oraz prac doktorskich. Poprzednie Kolokwium odbyło się w Kołobrzegu (2007), następne (2011) odbędzie się również w Wilnie.

Podczas Kolokwium, Jubileusz 65-lecia urodzin obchodził profesor E.K. Zavadskas, będący inicjatorem i współtwórcą spotkań przedstawicieli Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego im. Gedymina (Litwa), HTWK z Lipska (Niemcy) oraz Politechniki Poznańskiej. Stało się to okazją do podsumowania dokonań, będących owocem poszczególnych Kolokwium, które rozpoczęły się w roku 1986 w Lipsku. Należy podkreślić, że od pierwszego Kolokwium stroną niemiecką reprezentuje prof. F. Peldschus (Lipsk), natomiast stroną polską prof. O. Kapliński. Kolokwia są przykładem współpracy w zakresie wymiany doświadczeń, wymiany informacji naukowej, konsultacji publikacji i prac promocyjnych, ich recenzowania, przygotowywania wspólnych publikacji, opracowywania narzędzi planowania i wspomagania podejmowania decyzji w inżynierii przedsięwzięć budowlanych. Początkowo tematyka dotyczyła zastosowań teorii gier, optymalizacji wielokryterialnej, niezawodności. Obecnie dominują tematy z zakresu DSS, sztucznej inteligencji, cyklu życia obiektów, facility management, a przede wszystkim zastosowań IT. Owocem tej współpracy jest przeszło 200 artykułów, oraz 40 książek, opublikowanych głównie w Niemczech i na Litwie, a także w Polsce.

Na szczególną uwagę zasługują dokonania i osiągnięcia dostojnego Jubilata – prof. E.K. Zavadsakasa. Jubilat jest doktorem honoris causa trzech uczelni (w tym Politechniki Poznańskiej, 2002). Przewodniczy i uczestniczy w wielu korporacjach naukowych i kolegiach redakcyjnych wydawnictw naukowych. Jest członkiem Litewskiej Akademii Nauk, członkiem dwóch akademii w Rosji, Ukraińskiej Akademii Cybernetyki, Belarusian Academy of Architecture, International Academy of Informatics, International Management Academy, a także od 2001 r. Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, oraz kilkunastu organizacji międzynarodowych od Melbourne po Brukselę. Reprezentuje też kraje nadbałtyckie w prestiżowych organizacjach międzynarodowych. Był wieloletnim rektorem Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego. W ciągu ostatnich kilku lat, będąc redaktorem naczelnym, przyczynił się do wpisania kilku czasopism

JUBILEUSZ W WILNIE

naukowych Wileńskiego Uniwersytetu Technicznego, na listę objętą ISI Web of Science. Z lamów tych czasopism korzystają obecnie nasi pracownicy. Prof. Zavadskas na polu naukowym zajmuje się wielokryterialnym podejmowaniem decyzji w zakresie metodycznym, jak również aplikacyjnym. Jest autorem i współautorem 70 książek naukowych, 26 książek o charakterze społeczno-politycznym i filozoficznym oraz kilkuset artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych.

Podczas Kolokwium Jubilat otrzymał życzenia i gratulacje od przedstawicieli z współpracujących ośrodków akademickich z Polski i z Niemiec. Życzenia i adres od JM Rektora PP prof. Adama Hamrola przekazał prof. J. Jasiczak.

O. Kapliński,
T. Thiel

Jak przekonywać społeczeństwo do akceptacji **ENERGETYKI JĄDROWEJ** w Polsce ?

Rzetelna wiedza o promieniotwórczości i energetyce jądrowej, podana w sposób możliwie prosty i atrakcyjny, ma szansę „przełamać” zjawisko radiofobii w polskim społeczeństwie. Społeczeństwo jest coraz bardziej wyedukowane, jednakże chroniczny brak czasu zmusza, by wiedzę dostarczać w możliwie zwięzłej, niekoniecznie zrozumiałej formie. Przekonanie do nukleoniki powinno polegać na uświadomieniu, że promieniotwórczość:

- jest zjawiskiem powszechnym występującym wszędzie;
- to naturalna cecha przyrody nieożywionej i ożywionej;
- człowiek jest również „promieniotwórczy”;
- na Ziemi istnieją rejony o bardzo wysokim natężeniu naturalnej promieniotwórczości, a mimo tego ich mieszkańcy żyją znacznie dłużej niż w innych rejonach.

Należy wyjaśnić kwestię - dlaczego zdecydowaliśmy się na rozwój energetyki jądrowej w Polsce i skąd jej obecność na świecie - poprzez przedstawienie działań i decyzji rządów RP, działań uczelni wyższych. Istotną kwestią pozostaje przedstawienie wymiernych korzyści dla gmin i społeczeństwa lokalnego, płynących z budowy elektrowni jądrowych.

Promieniowanie jonizujące występuje powszechnie - to nieodłączny element naszego naturalnego

środowiska, dociera ono do nas z kosmosu, emanuje ze skorupy ziemskiej, wód, powietrza. Przyroda ożywiona jest także źródłem tego promieniowania - wszyscy ludzie są promieniotwórczy. W poniższej tabeli pokazano średnią zawartość niektórych pierwiastków promieniotwórczych, występujących w organizmie dorosłego człowieka (tj. w 60 kg) (W. Gorączko - Radiochemia i ochrona radiologiczna, PP 2003).

Pomyślmy, 8800 rozpadów na sekundę to w ciągu 70 lat życia daje aż $1,9 \cdot 10^{13}$ rozpadów (Bq). A trzeba uzmysłwić sobie, że rozpatrywane radioizotopy są emiterami promieniowania beta, które w tym przypadku zostaje całkowicie pochłonięte w organizmie. Czyli „napromieniuujemy” się sami. Istnieją teorie mówiące, że energia rozpadów pochłaniana w komórkach wnosi istotny wkład w energetykę komórki (stymulując i indukując procesy wewnątrzkomórkowe).

Naturalne tło promieniowania zależy od budowy geologicznej danego regionu Ziemi. I tak, na ogół w rejonach młodych gór (alpidach), oraz aktywności wulkanicznej tło natural-

ne znacznie przewyższa tzw. tło średnie. Znane są obszary o szczególnie wysokich wartościach natężenia tego promieniowania. Na ogół związane jest to z występowaniem struktur geologicznych zawierających w swym składzie rudy uranu lub toru. Wymieńmy choć kilka takich rejonów.

Brazylia

Na plażach Guarapari z piaskowcami monacytowymi, naturalne tło promieniowania przewyższa średni ziemski poziom aż 87 razy, a mieszkańcy żyją o kilka lat dłużej niż wynosi średnia życia dla całej Brazylii.

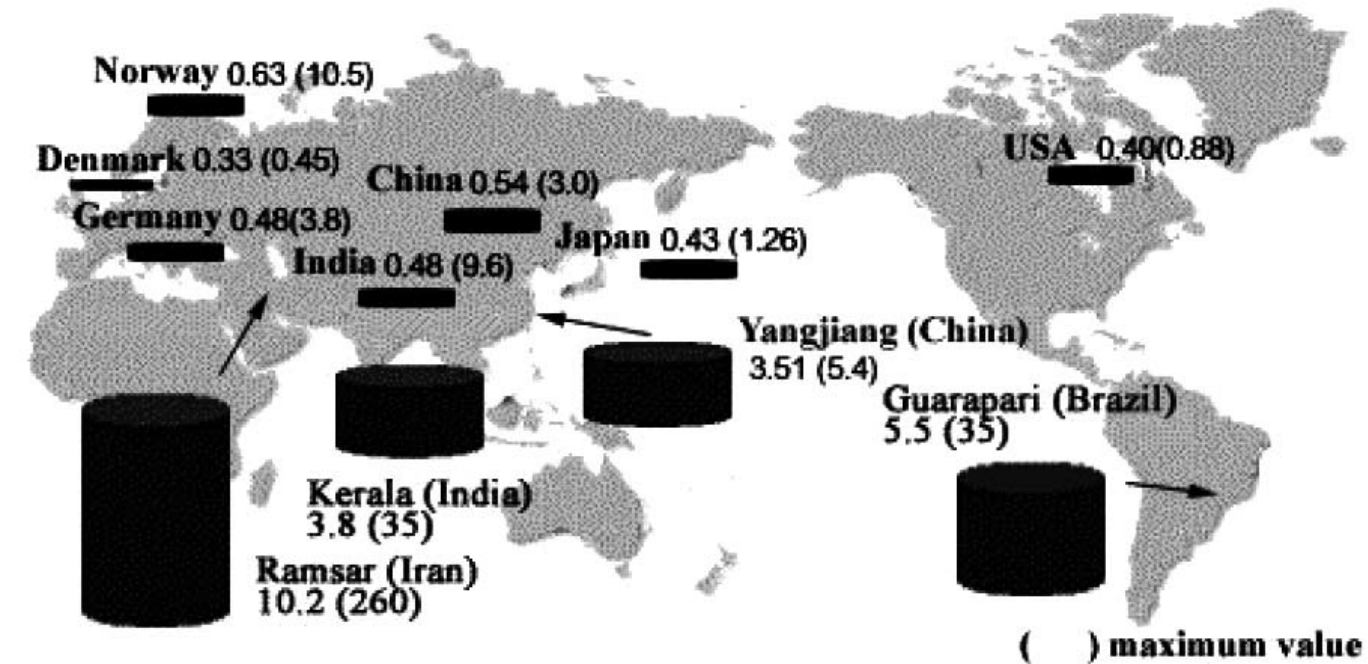
Iran

W rejonie Ramsar zmierzono 0.142 mSv/h, co przez 70 lat daje 88 Sv! (42 razy powyżej średniej). Nie stwierdzono wzrostu zachorowań, a osiągnięty wiek dochodził do 110 lat.

Indie, Kerala

Średnie dzienne wchłanianie Ra-228 przez populację w rejonie monacytowym jest około 40 - 50 razy większe niż średnie na świecie. Wskaź-

Pierwiastek	Liczba atomów	Liczba rozpadów na sekundę
Tryt ³ T	$1,7 \cdot 10^9$	3
Węgiel ¹⁴ C	$8,1 \cdot 10^{14}$	3100
Potas ⁴⁰ K	$3 \cdot 10^{20}$	5700
Razem		$8803 = 8,8 \text{ kBq} \approx 0,23 \mu\text{Ci}$

nik płodności jest wyższy, a liczba zgonów noworodków mniejsza niż w jakimkolwiek innym rejonie Indii. Bardzo ciekawe wyniki przynosi analiza długości życia ludzi mieszkających w strefach geograficznych o podwyższonym poziomie naturalnej radiacji - mieszkańcy żyją tam dłużej. Znalezione wyraźny związek między długością życia i poziomem naturalnego tła promieniowania. Znane są liczne przypadki długowieczności wśród górali tybetańskich, nepalskich i kaukaskich, co związane jest z podwyższoną naturalną radiacją młodych gór.

Zatem czyżby promieniowanie jonizujące pochodzące od naturalnego tła było czynnikiem niezbędnym do normalnego funkcjonowania żywej materii? Dawniej natężenie promieniowania było znacznie wyższe niż jest dziś a mimo to – a może DZIĘKI TEMU – powstało życie.

Jak promieniowanie jonizujące wpływa na organizmy żywe?

Wiemy już, że wysokie dawki promieniowania mogą powodować chorobę popromienną i nawet śmierć organizmu. Niskie dawki promieniowania (tj. około 10 razy

więcej niż naturalne tło promieniowania) mogą działać stymulująco, pozytywnie na organizmy żywe (hormeza radiacyjna).

Na świecie obserwuje się wyraźnie „renesans” energetyki jądrowej.

Polska jest w tej chwili „nuklearną wyspą” w Europie. W promieniu 300 km od naszych granic pracuje 27 jądrowych bloków energetycznych, a w odległości 600 km aż 52 siłownie. Na świecie jest 441 bloków (USA 103, Francja 59, Japonia 55, Rosja 35, Indie 15), 25 jest w fazie budowy a projektuje się dalsze 41 (do 2030 roku planowana jest budowa w Indiach, Chinach, Rosji, Pakistanie, Iranie, Korei Pd.). W Unii Europejskiej budowy ruszą w Finlandii i Francji, decyzje w tej sprawie powzięto już w Anglii, na Litwie, Słowacji, w Rumunii, Bułgarii i Czechach.

Dlaczego siłownia jądrowa w Polsce? Jakie korzyści osiągniemy inwestując w elektrownie jądrowe?

Odpowiedź na to pytanie uwarunkowana jest szeregiem czynników gospodarczych, technologicznych i politycznych, takich jak:

- przewidywany dwukrotny wzrost zużycia energii elektrycznej w Polsce do 2025 r.;
- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez dywersyfikacja nośników energii;
- ograniczoność rodzimych zasobów paliw naturalnych;
- wzrost cen węgla, ropy naftowej i gazu;
- rygorystyczne dyrektywy UE dotyczące emisji SO_2 , NO_x , CO_2 ;
- poprawa ekonomiki siłowni;
- podnoszenie poziomu bezpieczeństwa siłowni jądrowych i wzrost akceptacji społecznej dla energetyki jądrowej.

Kolejne polskie rządy podejmowały działania zmierzające do wznowienia programu budowy pierwszej polskiej elektrowni jądrowej, ale dopiero Rząd Premiera Donalda Tuska przyspieszył te działania i nadał konkretny wymiar poprzez szereg inicjatyw. Do ostatnich należą:

1. Decyzja Rady Ministrów z 19

stycznia 2009 i ostatnia z 5 marca 2009;

2. Wielopłaszczyznowe działania Ministerstwa Przemysłu i Ministerstwa Gospodarki;

3. Dokument „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” przyjęty przez Ministerstwo Gospodarki;

4. Powołanie H. Trojanowskiej na stanowisko Pełnomocnika Rządu RP ds. Energetyki Jądrowej i utworzenie Departamentu Energetyki Jądrowej w Ministerstwie Gospodarki;
5. Konsultacje branżowe i międzyresortowe „Polityki...” itd.

Przygotowanie wysoko wykwalifikowanego personelu jest podstawowym elementem w infrastrukturze niezbędnej dla wprowadzenia energetyki jądrowej.

Wiele uczelni rozważa otwarcie kierunków studiów bezpośrednio lub pośrednio związanych z energetyką jądrową lub – szerzej – nukleoniką. Wśród uczelni, które kształcą bądź będą kształcić na kierunku energetyka jądrowa lub podobnym są Politechnika Warszawska, Politechnika Poznańska, Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Politechnika Śląska, Konsorcjum „Kadry dla Energetyki Jądrowej i Technologii Jądrowych w Przemśle i Medycynie” (Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Warszawski) oraz Politechnika Gdańska.

Korzyści dla gminy i społeczeństwa lokalnego z budowy elektrowni jądrowej, wiążą się z:

- dofinansowaniem budżetu gminnego;
- nowymi miejscami pracy w samej elektrowni, oraz w instytucjach obsługujących i współpracujących z nią, a także w szkolnictwie, usługach, służbie zdrowia, transporcie, usługach, placówkach oświatowych

i kulturalnych;

- budową infrastruktury sportowo-rekreacyjnej;
- budową mostów, obwodnic, nowych osiedli, parkingów, placówek usługowych, oświatowych i kulturalnych;
- finansowaniem programu monitoringu środowiska naturalnego;
- rozwojem społeczności lokalnej poprzez napływ nowych pracowników;
- niższymi cenami energii elektrycznej w sąsiedztwie elektrowni.

W dokumencie „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” czytamy, że akceptacja społeczna dla energetyki jądrowej i technologii nuklearnej jest podstawowym warunkiem uruchomienia tego programu. Akceptacja rośnie, jednakże trzeba nad nią stale „pracować”. Pożądane są wszelkiego typu inicjatywy lokalne zmierzające do rzetelnego przedstawienia społeczeństwu całości zagadnień związanych z rozwojem energetyki jądrowej. Temu służą artykuły w „Głosie Politechniki”, „Gońcu Ziemi Wronieckiej”, gdzie zamieszczano niedawno moją rozmowę z redaktorem naczelnym na temat szans budowy elektrowni jądrowej w Klempiczu (nr.6/115; 15-06-09).

W maju br. Zarząd Województwa Wielkopolskiego podjął uchwałę w sprawie powołania Zespołu do spraw rozwoju energetyki jądrowej w Wielkopolsce. W uchwale czytamy m.in., że „celem Zespołu jest podejmowanie działań służących realizacji programu rozwoju polskiej energetyki jądrowej w Wielkopolsce poprzez aktywną współpracę środowisk samorządowych, gospodarczych, naukowych i społecznych, zmierzającą do powstania i eksploatacji elektrowni jądrowych w Województwie Wielkopolskim, uzyskanie akceptacji społecznej dla tego programu, kształcenie kadr i wzmoc-

nienie zaplecza naukowo-badawczego oraz określenie warunków ekonomicznych i środowiskowych niezbędnych do jego realizacji”. Zespół kierowany przez Marszałka Województwa Wielkopolskiego Marka Woźniaka liczy 10 osób. Politechnikę Poznańską, która z inicjatywy JM Rektora PP prof. Adama Hamrola aktywnie włączyła się w działania Zespołu, reprezentuje dr hab. inż. Janusz Wojtkowiak, prof. PP.

Powstał także obywatelski komitet „Teraz Klempicz” lobbujący za lokalizacją elektrowni w Gminie Lubasz i mający w założeniu szeroko pojętą edukację społeczeństwa lokalnego.

Z dokumentu „Polityka energetyczna Polski do 2030 roku” wynika, że oprócz budowy – najprawdopodobniej – dwóch elektrowni jądrowych, stoimy także przed problemem znalezienia lokalizacji i budowy 2 składowisk odpadów promieniotwórczych. Jedno – byłoby składowiskiem tzw. „głębokim” (dla wysokoaktywnych odpadów promieniotwórczych – głównie wypalonego paliwa jądrowego) a drugie, to składowisko nisko- i średnioaktywnych odpadów (dotychczasowo użytkowane w miejscowości Różan w Mazowieckiem jest prawie pełnione). Te inwestycje zaplanowano jako towarzyszące inwestycji głównej (i również niezbędne). To osobny problem. Trzeba sobie jednak uzmysłowić, że to także „dobry interes” dla gmin, choć znacznie trudniej do niego przekonać społeczeństwo lokalne.

Wiesław Gorączko;
adiunkt; Wydział Technologii Chemicznej; Pracownia Radiochemii;
Inspektor Ochrony Radiologicznej PP; Pełnomocnik JM Rektora ds. Energetyki Jądrowej

Opracowanie metody nauki orientacji przestrzennej w dużym mieście dla osób niewidomych z wykorzystaniem dźwięków środowiska

Decyzja MNiSW nr 0393/R/H03/2008/04; numer rejestracyjny wniosku: N R11 0008 04; kierownik: prof. zw. dr hab. Edward Hojan

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Politechnika Poznańska, oraz Ośrodek Szkolno-Wychowawczy dla Dzieci Niewidomych w Owińskach pod Poznaniem w wyniku nawiązanej współpracy, rozpoczęły w 2008 roku realizację rozwojowego projektu badawczego pt. „Opracowanie metody nauki orientacji przestrzennej w dużym mieście dla osób niewidomych z wykorzystaniem dźwięków środowiska”. Kierownikiem projektu jest prof. zw. dr hab. Edward Hojan z Instytutu Akustyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza, zaś główni wykonawcy to pracownicy:

- Zakładu Elektroakustyki, Instytutu Akustyki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu,
- Zakładu Pojazdów Szynowych, Instytutu Silników Spalinowych i Transportu Politechniki Poznańskiej,
- Ośrodka Szkolno-Wychowawczego dla Dzieci Niewidomych w Owińskach pod Poznaniem.

Głównym celem projektu jest opracowanie metody nauki orientacji przestrzennej osób niewidomych w dużej aglomeracji miejskiej, na różnych poziomach procesu nauczania, wykorzystując dźwięki środowiska miejskiego. Przyjęty cel i zakres projektu jest pierwszym etapem prac, dotyczących opracowania i wdrożenia koncepcji miasta bezpiecznego dla osób niewidomych.

Nauka orientacji przestrzennej jest niezbędnym elementem procesu edukacji osób niewidomych, ociemniałych oraz słabowidzących. Mimo olbrzymiego postępu techniki informatycznych, rozwoju technologii sprzętowych, nauka poruszania się niewidomych w terenie bliższym i dalszym posługuje się jeszcze obecnie starymi, nie zawsze efektywnymi metodami. W nauce orientacji przestrzennej nie wykorzystuje się w dostatecznym stopniu najważniejszego dla osób niewidomych zmysłu – zmysłu słuchu. Dlatego opracowanie metody nauczania orientacji przestrzennej z wykorzystaniem dźwięków środowiskowych będzie ogromnym krokiem w przybliżeniu niewidomym otaczającego ich świata. Autorzy projektu zakładają również, że jest możliwe takie wyćwiczenie słuchu, aby był on w większym stopniu substytutem wzroku w orientacji przestrzennej niż jest dotąd.

Planowanym efektem końcowym projektu będzie:

- opracowanie nowatorskiej metody nauki orientacji przestrzennej, opartej na nowoczesnych technologiach wykorzystujących dźwięki środowiska, w ramach niej zostanie stworzona biblioteka dźwięków środowiska miejskiego, która będzie wykorzystywana w nauce orientacji przestrzennej na terenie całego kraju (jako, że dźwięki są „mową” uniwersalną) oraz we wszystkich środowiskach niewidomych, niezależnie od miejsca zamieszkania,
- wypracowanie standardów dźwiękowych niezbędnych niewidomym na przejściach dla pieszych, które planuje się wprowadzić w postaci ujednoliconej sygnalizacji w Poznaniu,
- koncepcja stworzenia urządzeń wykorzystujących dźwięki i drgania, które staną się pomocami dydaktycznymi w nauce orientacji przestrzennej,
- opracowanie założeń koncepcyjnych do nauki orientacji przestrzennej dla dzieci i młodzieży w Parku Orientacji Przestrzennej na terenie szkoły w Owińskach.

Dotychczas zakończył się pierwszy etap realizacji projektu, dotyczący oceny i identyfikacji problemów, związanych z poruszaniem się osób niewidomych w dużych aglomeracjach miejskich. Przeprowadzenie szeroko zakrojonych badań ankietowych wśród osób niewidomych w różnym wieku, pozwoliło na wyłonienie dźwięków i sytuacji akustycznych, które mogą wspomagać lub zakłócać orientację przestrzenną w dużym mieście. Do najbardziej charakterystycznych dźwięków miasta, mogących wspomagać naukę orientacji, ankietowani najczęściej zaliczali: dźwięki zewnętrzne i wewnętrzne jadących pojedynczych pojazdów, dźwięki ruchu ulicznego, dźwięki i drgania charakterystycznych miejsc w mieście, np. szpitali, kościołów, banków, sklepów, urzędów, parków, maszyn budowlanych, lotnisk, dużych skupisk ludzi itp. oraz dźwięki sytuacji atmosferycznych i przyrodniczych (wiatru, deszczu, śniegu, szelestu suchych liści, szumu drzew i krzewów). Pozyskane w ten sposób informacje posłużą do realizacji kolejnych etapów zadań badawczych grantu.

Aktualnie realizowane zadania badawcze skupiają się na następujących zagadnieniach:

1 .Identyfikacji i klasyfikacji źródeł dźwięków, które są istotne w orientacji przestrzennej w dużych aglomeracjach miejskich, oraz przeprowadzeniu analizy wykorzystania drgań jako sygnału wspomagającego orientację przestrzenną.

W ramach tego zadania przewiduje się opracowanie, na podstawie wyników przeprowadzonej ankiety wśród osób niewidomych, specjalnej metodyki badań według, której będą zarejestrowane sygnały wibroakustyczne, generowane w dużej aglomeracji miejskiej. Wszystkie pomiary przewidziane w tym zadaniu zostaną przeprowadzone w rzeczywistych warunkach środowiska miasta Poznania. Drgania rejestrowane będą przy użyciu sejsmicznego przetwornika drgań, natomiast badania dźwięków dokonane będą przy zastosowaniu następujących technik pomiarowych: pomiaru punktowego, wielopunktowego – przy zastosowaniu matrycy mikrofonów oraz z wykorzystaniem mikrofonu dwuuszynowego i manekina torsu i głowy człowieka HATS (Head and Torso Simulator), typ 4100 D firmy Brüel & Kjær. Wykorzystanie w badaniach manekina jest podyktowane potrzebą dokładnych odwzorowań sposobu percepcji wrażeń akustycznych, odbieranych przez człowieka. Wynika to z faktu, że manekin został wyposażony w mikrofony pola swobodnego umieszczone w otworach usznych, oraz sztuczne małżowiny uszne o właściwościach odpowiadających charakterystyce fizyko-fizjologicznej ucha ludzkiego. Na fotografiach 1 i 2 przedstawiono wybrane scenerie, oraz tory pomiarowe przy zastosowaniu których prowadzone są badania dźwięków i drgań w środowisku miasta Poznania.

2.Badaniu parametrów akustycznych sygnalizacji świetlno-dźwiękowej na przejściach dla pieszych.

Głównym celem tego zadania jest opracowanie standardu sygnalizacji świetlno-dźwiękowej na przejściach dla pieszych, z uwzględnieniem ostrzeżeń o niebezpieczeństwach i obecności dźwiękowych informatorów o zdarzeniach na skrzyżowaniu. Efektem końcowym zadania ma być opracowanie programu komputerowego, który będzie umożliwiał projektowanie nagłośnienia różnych rodzajów przejść dla pieszych: przejście przez pojedynczą i podwójną jezdnię oraz proste i złożone skrzyżowanie. Prowadzone badania będą skupiać się w

pierwszym rzędzie na badaniach laboratoryjnych głośników (przeprowadzanych w kabinie bezekowej), które można zastosować w sygnalizatorach akustycznych na przejściach dla pieszych oraz testach odsłuchowych związanych z oceną percepcji wybranych sygnałów akustycznych w ciszy, na tle hałasu ulicznego, a także oceny ich dokuczliwości. Na podstawie zebranych wyników badań i analiz zostanie stworzone w Poznaniu wzorcowe przejście dla pieszych, gdzie przez pewien okres czasu osoby niewidome będą mogły testować skuteczność zastosowanego systemu. Na fotografii 3 przedstawiono scenerie badań percepcji sygnałów akustycznych na tle hałasu ulicznego, jakie mogą zostać zastosowane na przejściach dla pieszych.

Na podstawie zarejestrowanych dźwięków w środowisku miasta Poznania zostanie opracowana biblioteka (Bank Dźwięków) zdarzeń dźwiękowych, charakterystycznych dla aglomeracji miejskiej, oraz opracowana zostanie metoda nauki orientacji przestrzennej osób niewidomych w mieście na każdym etapie edukacji treningu słuchowego osób niewidomych. Weryfikacja opracowanej metody będzie możliwa w nowobudowanym Parku Orientacji Przestrzennej, mieszczącym się w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym dla Dzieci Niewidomych w Owińskach pod Poznaniem oraz w Atlasie Komunikacyjnym Miasta Poznania.

Zaakceptowany system sygnalizacji świetlno-dźwiękowej przez osoby niewidome zostanie przedstawiony jako propozycja do zastosowania w Poznaniu, a także w budowanym Parku Orientacji Przestrzennej w Owińskach pod Poznaniem.

Dodatkowo także w ramach projektu zostanie opracowana propozycja wytycznych do normy dotyczącej sygnalizacji świetlno-dźwiękowej na przejściach dla pieszych.

Prezentowany artykuł jest pierwszym z serii, o dalszych postępach i efektach realizacji projektu będziemy informować w następnych artykułach.

dr inż. Małgorzata Orczyk
Wydział Maszyn Roboczych i Transportu
Instytut Silników Spalinowych i Transportu

mgr Edyta Bogusz
Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Akustyki
Zakład Elektroakustyki

Koło Naukowe Inżynierów Środowiska powstało w 2007 r. z inicjatywy założycieli: Łukasza Amanowicza i Marka Chlewickiego, którzy zainspirowani dużą dawką teorii odczuwali potrzebę kontaktu z praktyką w celu zweryfikowania i poszerzenia swojej wiedzy i horyzontów. Od ponad dwóch lat Koło dynamicznie rozwija się pod opieką dra inż. Mieczysława Porowskiego, uatrakcyjniając ofertę kierunku Inżynieria Środowiska na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej.

Koło zrzesza studentów zainteresowanych zgłębianiem wiedzy na temat branży sanitarnej poprzez m.in.: wyjazdy, szkolenia, wycieczki, konferencje, wykłady, spotkania z projektantami i praktykami związanymi z szeroko pojętą Inżynierią Środowiska. Studenci aktywnie uczestniczący w spotkaniach mają niepowtarzalną okazję poszerzać już w czasie studiów wiedzę teoretyczną pochodzącą z wykładów o aspekty praktyczne. Co więcej, proponowane szkolenia dedykowane są dla konkretnych roczników i semestrów kierunku Inżynieria Środowiska. Oznacza to, że prezentowany przez praktyków branży materiał odpowiada aktualnym potrzebom studentów i współgra z przerabianym materiałem uzupełniając go. Już na drugim roku studenci mogą skorzystać z dwóch szkoleń (semestr 3 i 4) w fabryce Wavin w Buku k. Poznania, gdzie prezentowana jest firma, asortyment produktów, hale produkcyjne, a także utrwalane są pewne informacje przekazywane w ramach przedmiotu Materiałoznawstwo, dotyczące sposobów łączenia rur wg metod systemowych. Zaopatrzeni w katalogi oraz podstawową wiedzę praktyczną studenci mogą z innej perspektywy spojrzeć na zadania stawiane przed nimi w ramach projektu z przedmiotu Instalacje sanitarne. W trakcie trwania przedmiotu Ogrzewnictwo, który

K O Ł O N A U K O W E INŻYNIERÓW ŚRODOWISKA POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

oprócz wykładów przewiduje również projekt instalacji c.o. dla domu jednorodzinnego wraz z doбором źródeł ciepła i grzejników, proponowany jest wyjazd edukacyjny połączony ze szkoleniem produktowym w fabryce grzejników Brugmann w Legnicy. Na kolejnych semestrach propozycji jest jeszcze więcej i nie sposób opisać je wszystkie.

Koło Naukowe Inżynierów Środowiska w ciągu swojej krótkiej działalności zdążyło zaprosić do współpracy czołowe firmy branży sanitarnej, takie jak: Herz, Hawle, Daikin, Venture Industries, Lindab, ebm-papst,

Star Pipe, Centrum Klima czy Saint Gobain WIK.

Oprócz organizowania wyjazdów edukacyjnych i szkoleń, zarówno na miejscu – w Poznaniu – jak i poza miastem (kilkakrotnie odwiedziliśmy Warszawę, a także byliśmy w Wieliczce, Gdańsku, Kościerzynie, Mulfingen, Czerwonaku, Koziogłowach), członkowie Koła angażują się w inicjatywy innego typu. Godną naśladowania jest akcja „Książka za pół ceny” pozwalająca dzięki preferencyjnym cenom z wydawnictw, takich jak np. Systherm, oraz wsparcia Dziekana Wydziału (ostatecznie

uzyskując 50% ceny rynkowej danej pozycji literaturowej) skompletować w ciągu trwania studiów swoją własną biblioteczkę inżyniera, jakże pomocną w przyszłej pracy zawodowej, ale również wspomagającą rozwój w ramach pracy własnej w trakcie studiowania.

Pierwszy rocznik aktywnie działających w Kole studentów należy już do grona absolwentów. Niezapomniane przeżycia oraz miła, integracyjna atmosfera przyczyniły się do poszerzenia horyzontów młodych inżynierów i otwarcia na praktyczne aspekty branży sanitarnej, jak również zawiązania międzygrupowych znajomości i przyjaźni. Doświadczenia wspomnianego rocznika pozwalają na opracowanie sylwetki absolwenta, którą na bazie dotychczasowych doświadczeń opisać można następująco. Absolwent IŚ, a zarazem członek Koła jest to osoba, która uczestniczyła w kilku targach branżowych, przy czym przynajmniej w jednych poza Poznaniem (lub nawet poza granicami Polski); skompletowała fragment własnej biblioteczki literatury fachowej; prenumerowała przynajmniej jedno czasopismo branżowe; zwiedziła kilka fabryk i zakładów produkcyjnych związanych z branżą, widziała różne procesy produkcyjne; uczestniczyła w budowie mini-instalacji wentylacyjnej w ramach współpracy z hurtownią materiałów wentylacyjnych oraz współpracy z fabryką wentylatorów; zna większość najważniej-

szych firm działających na polskim rynku i związanych z branżą; posiada kilka dyplomów odbycia szkoleń z zakresu doboru urządzeń itp.; widziała urządzenia klimatyzacyjne "od środka", proces napełniania instalacji chłodniczej czynnikiem oraz proces odzyskiwania czynnika z instalacji; w czasie studiów miała okazję odwiedzić kilka różnych miast Polski, a także zagranicznych; odbyła kurs obsługi programu CADvent (obliczenia hydrauliczne, hydrodynamiczne i akustyczne instalacji wentylacyjnych); oprócz programu Instaltherm, potrafi obsługiwać również program Audytor (oba programy do rysowania i obliczania instalacji grzewczych); posiada kontakty do większości przedstawicieli firm branżowych; w czasie integracji i wolnych rozmów miała okazję poznać różne osoby, wypytać i skorzystać z doświadczenia wieloletnich praktyków branży, przedstawicieli firm, szkoleniowców i handlowców, poznając różne punkty widzenia na te same

sprawy, rozszerzając horyzonty i uzyskując lepsze spojrzenie niż tylko teoretyczne lub tylko praktyczne. Roczniaki biorące czynny udział w pracach Koła nie są anonimowe, zyskują możliwość lepszego uczestnictwa w życiu naszego Instytutu oraz umiejętności interpersonalne. Najbardziej, jak dotąd, spektakularną inicjatywą zorganizowaną w ramach działań Koła było trzydniowe szkolenie w fabryce wentylatorów ebmpapst w Mulfingen w Niemczech. Relacje z tego wydarzenia znalazły się w popularnych miesięcznikach branży sanitarnej: Rynek Instalacyjny 7-8/2009, s. 20-21, oraz Chłdnictwo i Klimatyzacja 7/2009, s. 8-9. O sympatycznym klimacie spotkań Koła świadczą uśmiechnięte twarze uczestników, o czym można się przekonać przeglądając galerię zdjęć KNIŚ na stronie www.knis.put.poznan.pl.

Od roku akademickiego 2009/2010 władzę w Kole przejęli Szymon Dorna (Przewodniczący) oraz Arleta Bogusławska (Wiceprzewodnicząca), niegdyś członkowie i uczestnicy spotkań. Dynamiczni, motywowani dobrymi doświadczeniami z lat poprzednich zapraszają Was do wypełnienia formularza rejestracyjnego i uczestniczenia w życiu Koła, które informuje o swoich propozycjach za pośrednictwem strony internetowej, na którą serdecznie zapraszam.

Łukasz Amanowicz

1. Założyciele Koła, od lewej: Marek Chilewski i Łukasz Amanowicz; 2. Wavin kanalizacja - Buk k. Poznania; 3. Armatura wodociągowa Hawle, Koziegłowy k. Poznania; 4. Herz nregulacja hydrauliczna, Wieliczka k. Krakowa; 5. Venture Industries fabryka wentylatorów, Grudądz; 6. Ebm-papst fabryka wentylatorów, Mulfingen, Niemcy; 7. Klimatyzatory Daikin, Poznań.

PREINKUBACJA – WYRÓŻNIONY PROJEKT AKADEMICKIEGO INKUBATORA PRZEDSIĘBIORCZOŚCI POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Politechniki Poznańskiej (AIP PP) ma przyjemność przekazać informację, iż prowadzony wspólnie z Poznańskim Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości (PAIP) projekt Preinkubator zdobył I miejsce w konkursie Wielkopolski Lider Innowacji 2009. Konkurs ten został ogłoszony i był prowadzony przez Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego. Uroczyste ogłoszenie wyników miało miejsce podczas zebrania Wielkopolskiej Grupy 30, dnia 29 września 2009 r. Wcześniej nasza usługa preinkubacji została objęta patronatem Marszałka Woje-

wództwa Wielkopolskiego. Wydaje się, że konieczne jest wyjaśnienie czym owa Preinkubacja jest. Preinkubacja jest usługą wspierającą zakładanie i prowadzenie firm sektora MŚP. Usługa polega na udostępnieniu osobowości prawnej przyszłemu biznesmenowi. Beneficjent usługi może działać jak normalna firma, zarabiać, wystawiać faktury, jednak nie musi rejestrować firmy. Preinkubator dokonuje za beneficjenta wszystkich operacji księgowych, rozlicza podatki, wystawia faktury i służy różną pomocą. Koszty przystąpienia do usługi preinkubacji to 160zł/miesiąc. Preinkubacja wydaje się idealnym pomysłem, aby bez

zwiększonego ryzyka przetestować swoje idee biznesowe. Preinkubacja nie jest sposobem na omińnięcie przepisów prawa tylko usługą, która zmniejsza koszty tworzenia i rozwijania firmy, daje wsparcie w jej wczesnym okresie istnienia. Takie podejście zwiększa szanse na założenie własnej działalności oraz minimalizuje ryzyko z nim związane. Więcej szczegółów można poznać na stronie <http://www.aip.put.poznan.pl/preinkubacja.php>

Akademicki Inkubator
Przedsiębiorczości
Politechniki Poznańskiej
Dariusz Przybył

NIECODZIENNA POLITECHNIKA - SPRAWOZDANIE Z NIETYPOWYCH TARGÓW

W dniach 28.09-02.10.2009 r. Politechnika Poznańska miała możliwość zaprezentowania się na Światowych Dniach Innowacji. Imprezę organizował Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego. W ramach przedsięwzięcia udostępnione zostały powierzchnie wystawiennicze w budynku Starej Drukarni przy ulicy Zwierzynieckiej 3 w Poznaniu. Akademickiemu Inkubatorowi Politechniki Poznańskiej (AIP PP) wraz z Poznańskim Akademickim Inkubatorem Przedsiębiorczości udało się wygospodarować 100 m² powierzchni wystawienniczej dla naszej Uczelni. Możliwość wystawienia się na tej imprezie była niecodzienna dla naszej Uczelni, gdyż prezentowano na niej głównie sztukę. Zadanie wystawienia Politechniki Poznańskiej, w dość zniszczonych, industrialnych wnętrzach Starej Drukarni,

wydawało się prawie niemożliwe. Udało się nam (AIP PP) namówić do współpracy znakomitego projektanta Pana Tomasza Augustyniaka, który zaprojektował stoisko, na którym Politechnika Poznańska prezentowała przedsięwzięcia inkubowane w AIP PP (Itiner), preinkubowane (Mały Inżynier), a także osiągnięcia studentów w konkursach Imagine Cup. W konkursie Imagine Cup, organizowanym przez Microsoft, to nasi studenci praktycznie corocznie zdobywają czołowe miejsca. Wystrój i aranżacje stoiska można obejrzeć na załączonych zdjęciach. Warto podkreślić, iż stoisko Politechniki Poznańskiej wyróżniało się na tle innych (w sposób pozytywny oczywiście). Poparciem tej tezy był fakt, iż to przy naszym stoisku osoby odwiedzające wystawę spędzały najwięcej czasu. Odwiedziło nas ponad 600 osób, w tym także znane osobistości

jak Marszałek Województwa Wielkopolskiego - Marek Woźnik. Przedsięwzięcie okazało się bardzo cennym pod kątem nawiązania nowych kontaktów. Było też okazją przedstawienie Politechniki Poznańskiej w nowoczesnym, innowacyjnym i być może nawet awangardowym świetle. Budując oraz odwiedzając nasze stoisko nasuwała się sama następująca myśl: inni przedstawiają formę poprzez treść, my przedstawiamy treść poprzez formę. Rozwijając myśl, inni przedstawiali innowacje artystyczne poprzez bardzo uporządkowane i typowe stoisko, my prezentowaliśmy zaawansowane technicznie i technologicznie idee poprzez dość awangardowe stoisko!

Akademicki Inkubator
Przedsiębiorczości
Politechniki Poznańskiej
Dariusz Przybył

MORZE, PLAŻA I MASAŻE

CZYLI OBÓZ STUDENTÓW NIEPEŁNOSPRAWNYCH W ŁEBIE.

22 sierpnia, 7:45. Dworzec Letni PKP. Uzbrojeni po zęby (olejki, aparaty, sześciopaki i napompowane kaczuśkokształtne koła) studenci PP i UAM-u oczekują autobusu, który zawiezie ich do Łeby. W napięciu wpatrują się w widnokrąg. Nie znają się, nie wiadomo kto swój, a kto nie, więc człowiek człowiekowi pania z dziekanatu. Już wieczorem z anonimowych dziewcząt i chłopców wyłoni się DJ Marek i Pan Lansik, a trzy Olgi zostaną ponumerowane celem ułatwienia identyfikacji. Siedząc na plaży, z nostalgią będą wspominać chłodny poznański poranek i śmiać się z tego, co działo

Po obiedzie - penetracja Łeby (chciałam użyć tego słowa, od chwili gdy usłyszałam piosenkę "Kundel Bury"). Nie sądziliśmy, że jest coś, czego nasze piękne oczy jeszcze w Łebie nie widziały, ale okazało się, że poza "klubokawiarniami" jest tu też kościół i nadzwyczaj fascynująca ławka w kształcie palety malarskiej. Ławka ta była jednocześnie kwietnikiem, co dodawało jej dodatkowego uroku. Innym jej smaczkiem była mała złota tabliczka, upamiętniająca niemieckiego malarza, który malował niegdyś w Łebie i któremu ławka została po-

się w ich głowach ("Czy mnie polubią?", "Czy wsiadę do odpowiedniego autobusu?", "Czy wziąłem klapki na basen?", "Jak komary trzymają się sufitu?")

Niedziela jak niedziela - od samego rana rusza prasowanie skarpet, czyszczenie uszu i pępka, trefienie włosów. Część zabiera swe wyperfumowane ciała na mszę (nie ma zgody co do tego, czy grill odbywa się tu w kościele, czy msza na grillplacu), ale większość pędzi ustawić się w kolejkę do pana doktora, co nogę wyleczy krioterapią i UGULEm, a wzrok masażem kręgosłupa i muzykoterapią. Część zdaje się na czarną magię zwaną polem magnetycznym, wzięciem cieszy się również koedukacyjny hydromasaż w czeluściach bąbelkowanny.

Kurację rozpoczęliśmy w poniedziałek rano. Rześcy, jakbyśmy położyli się tuż po dobranocce, ochoczo oddaliśmy się w ręce rehabilitantek tak młodych, że zdarzyło się nawet kilka przypadków, gdzie student Polibudy wziął prysznic drugi dzień z rzędu. Błogostan osiągnięty dzięki ich wypiełgnowanym dłoniom zakłócało u niektórych nieprawdopodobne pragnienie. Bo zupa była za słona.

święcona. Przepyszna ławka! Niesamowite uniesienie, będące efektem duchowych doznań wywołanych przez ławkę rozpierchło się dzięki godzinie tzw. czasu wolnego. I dobrze - kolejna ławka mogłaby zabić.

Wycieczka uświadomiła nam jedną bardzo ważną rzecz - wakacje nie są od tego, żeby się odchamiać. Wieczór spędziliśmy więc bratając się z doświadczonymi kuracjuszami w rytmie "Kaczuch". Taka impreza. Trudno o rzetelne informacje na temat afterparty na plaży - niewiele pamiętamy, bo było ciemno.

Kolejne dni miały jak sen. Bładym świtem śniadanie i zabiegi, potem plaża. Były spacerzy i zbieranie muszelek, kąpiele morskie i słoneczne, ale hitem okazała się gra w bule. Bardzo szybko załapaliśmy najważniejszą zasadę - z Trenerem gra się tak, żeby wygrał Trener. Rozpoczęliśmy też trening na basenie, więc Polska nie musi się martwić o kadrę pływacką na najbliższą paraolimpiadę.

Przez kilka dni musieliśmy obywać się bez Filipa i Olka, którzy ze względu na zobowiązania względem swej uko-

nej drużyny wybyli do Belgii. Zanim wrócili, przybył nasz wielki prezes - Kasia, której zaletami można by oddzielić nie dwóch, ale milion! W pełnym składzie mogłyśmy wreszcie wyruszyć do klubów, aby i w Łebie znanym stało się słynne poznańskie porzekadło, że najładniejsze dziewczyny są na Polibudzie.

Wkrótce wrócili i młodzieńcy. Olek, prócz swej ukochanej Szarej Komórki (dzięki jodowi nadmorskiego powietrza zdołał nauczyć ją takich słów jak "ornament" i "gzyms") przywiózł również muzyczny samochód, który uświetnił grillowy wieczór. W zasadzie to samochód przywiózł Olka. Jakby nie było, przy kiełbaskach i pikantnych skrzydełkach bawiliśmy się świetnie. Cała impreza była w zasadzie inauguracją nowopowstałej organizacji o roboczej nazwie Politechniczna Integracyjna Wspólnota Studentów Kalekich - Ogólnie Lepszych (Ewentualnie CHorych). Mimo, że skrót gwarantuje sponsora, Trener nie jest nastawiony entuzjastycznie. Zobaczmy, co z tego wyniknie.

Weekend miał charakter krajoznawczy. Zaczęło się od przejazdu piętrowym autobusem - dla większości z nas był to pierwszy raz - zabawa była przednia. Z panem Przewodnikiem pojechaliśmy w Kaszuby. O trasie Łeba - Szymbark wiemy wszystko. Gdzie kto mieszka i czym się zajmuje, jakiego typu las mijamy z prawej i z lewej strony, a nawet, że w pewnym stadzie siedmiu parzystokopytnych to jeden z osiołków (a nie konik!) jest przywódcą. Studentów PP zdecydowanie bardziej kręca półprzewodniki Wycieczkę należy jednak uznać za udaną - w Szymbarku obejrzelismy najdłuższą deskę świata - wreszcie coś, o czym można napisać na kartce do rodziców. Na "pogoda ładna, smaczne jedzenie" jesteśmy zbyt ambitni. W domu Sybiraka i replice bunkra poczulismy powiew historii - często przerażającej, ale fascynującej historii Polski. Na koniec krzywy domek czyli zabawa w chowanego z własnym błędniakiem.

Po spożyciu lunch-pakietów (ponoć "suchy prowiant" źle się dziś kojarzy) udaliśmy się do Wąsiorów, gdzie prawdziwie mistycznych doznań dostarczyły nam kurhany i kamienne kręgi pozostawione tam przez Gotów. Mimo ostrzeżeń

przewodnika o złu czyhającym pod diabelskimi kamieniami znalazło się kilku śmiałków, którzy podjęli ryzyko wstąpienia na przeklętą ziemię. Jednemu z nich zdechła papuga, ale nie wiemy, czy Goci mają z tym coś wspólnego.

W niedzielę wesoły autobus zawiózł nas do Trójmiasta. To tu wspomniany wcześniej "gzyms" i "ornament", wywołujące lekki stan upojenia w Emilii i Piotru z architektury, trafiły do olkowej Szarej. Drogę powrotną umilił nam recital kolegi Winicjusza, kontynuowany na czwartkowym karaoke w ośrodku Mazowsze.

Rozpoczęliśmy drugi tydzień niekończącej się imprezy (poprawna nazwa: turnus wypoczynkowo-rehabilitacyjny) i niektórym Łeba przestała wystarczać. Wyruszyli więc na wycieczkę rowerową do latarni Stilo. Nie byłoby w tym nic fascynującego, gdyby nie słynny "upadek z rowerem do morza" będący dziełem kolegi, który chce zachować anonimowość. Mimo braku stosownych zdjęć, dramatyzm tego wydarzenia mieliśmy okazję przeżyć wielokrotnie, dzięki krótkiemu monodramowi przygotowanemu przez Dominika.

W czwartek zepsuła się pogoda. Ignorując słuszne uwagi "rozsądnie myślącego młodzieńca", że skoro te wydmy takie ruchome, to mogłyby przyleźć do ośrodka, w deszczu i różnych dziwacznych wehikułach udaliśmy się do Słowińskiego Parku Narodowego, a potem do Muzeum Wyrzutni Rakiet. Niecodzienne konstrukcje i schematy z czasów II WŚ to dla studentów PP nie lada gratka, ale pan przewodnik szybko nas stamtąd przepędził, gdyż na oprowadzanie po MWR monopol mieli zatrudnieni tam młodzieńcy, a pan przewodnik pilnie chciał opowiedzieć nam o gatunkach sosny.

Turnus zakończyliśmy wspólną imprezą. Za wzorowe zachowanie niektórzy z nas dostali czepki pływackie z logo UAM-u - naiwni, myśleli, że będziemy im zdobywać medale. Połały się łyzy, DJ zwany Ejem nie bardzo mógł coś na to poradzić - tragizm rozstania poruszył nawet najtwardszych. Ale podobno w kwietniu pojedziemy w Alpy. Prawda, panie Trenerze..?

rybka

Europejskie wakacje Polibudy

Sierpień to czas wakacji i błędnego lenistwa, jednak pracownicy Uczelnianego Centrum Kultury Poli-

techniki Poznańskiej postanowili wykorzystać słoneczną pogodę w konstruktywny sposób. Wraz z Towarzystwem Folklorystycznym Po-

ligrodzianie zorganizowali trzecią już edycję Europejskiego Festiwalu Sztuki Ludowej. Impreza ta miała na celu szeroko pojętą promocję

tradycji i folkloru, zaś punktem kulminacyjnym stało się regionalne Wesele Łowickie - z udziałem autentycznej Pary Młodej - Pauliny Jarmuszewicz i Łukasza Kryg. Całość tworzyła wspaniałe widowisko i lekcję ludowości. Ponadto za oprawę artystyczną służyły występy grup tanecznych, pokazy sztuki kulinarnej, gala mody regionalnej, wystawy i stoiska artystów ludowych.

Uczestnicy Festiwalu to ok. 200 tancerzy i muzyków z: Włoch, Holandii, Niemiec, Hiszpanii, Białorusi i Polski, których można było podziwiać między innymi w Muzeum Narodowego Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego w Szreniawie, na terenie Miasta Poznania, a nawet na rynku w Gnieźnie. Twórcami Wesela Łowickiego byli Zespół Pieśni i Tańca Ludowego Politechniki Poznańskiej „Poligrodzianie” oraz Regionalny Zespół Pieśni i Tańca „Boczek Chelmoński” z Łowicza, a honory pełniła niemiecka grupa folklorystyczna Danzdeel Salzkotten.

W tym samym czasie rozpoczęły się obchody Jubileuszu 90- lecia naszej Uczelni – Politechniki Poznańskiej, dlatego też, z tej właśnie okazji, w dniach 22 i 28.08, w gościnnych murach campusu studenckiego przy ul. Piotrowo, odbyły się dwa widowiskowe koncerty - pt. „Europa Różnorodności” i „Latino Show”.

Festiwal odbywał się pod egidą European Folk Culture Organization i Marszałka Województwa Wielkopolskiego.

Projekt dofinansowała również Fundacja Współpracy Polsko- Niemieckiej (FWPN) wspierająca projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Federalnej Niemiec. Do tej pory Fundacja udzieliła wsparcia dla około 8000 projektów, na kwotę ok. 250 mln euro przyczyniając się istotnie do rozszerzenia i umocnienia bogatej i doskonale funkcjonującej współpracy między obywatelami obu krajów. Dzięki Fundacji zarówno Polacy, jak i Niemcy lepiej poznają osiągnięcia kulturalne i naukowe swego sąsiada

poszerzając w ten sposób coraz bardziej wiedzę na temat partnera i jego kraju.

Partnerem imprezy była Politechnika Poznańska, która udzieliła zakwaterowania uczestnikom imprezy oraz udostępniła obiekty sportowe i wykładowe.

Za wsparcie imprezy organizatorzy serdecznie dziękują. Zapraszamy za rok.

purposes of grants awarded to non-profit public bodies, secondary and higher education establishments, research organisations and small and medium enterprises under calls closing after 31 December 2009, as referred to in Article 32(5) of Regulation (EC) No 1906/2006 and Article 31(5) of Regulation (Euratom) No 1908/2006.

Please note that this information is available on Cordis (http://cordis.europa.eu/fp7/home_en.html).

In Annex II of the model grant agreement (Article II.15.2

c)), footnote 7 is deleted in accordance with the above-mentioned decision. The updated version of Annex II will be published as soon as possible on Cordis.

Projekty w 7.PR - ryczałt na koszty diet i hoteli

W marcu 2009 r. Komisja Europejska podjęła decyzję o wprowadzeniu możliwości stosowania ryczałtu na koszty diet i hoteli związanych z podróżami odbytymi w ramach projektów z 7.PR (stawka ta nie dotyczy kosztów podróży, które będą rozliczane jak dotychczas wg rzeczywiście poniesionych kosztów). Możliwość zastosowania ryczałtu w ramach danego konkursu określona będzie w stosownym Programie Pracy (call fiche). Nie jest możliwe stosowanie ryczałtu w już realizowanych projektach, ponieważ w momencie podpisywania umowy nie było takiej możliwości i ryczałt nie został przewidziany w Umowie Grantowej.

Stosowanie ryczałtu jest opcjonalne. Na etapie negocjacji każdy beneficjent ostatecznie zadecyduje, czy będzie używał metody sprawozdawania kosztów rzeczywistych, czy ryczałtu w odniesieniu do diet i hoteli. Obrona przez niego metoda będzie obowiązywała jedynie w danym projekcie. Szczegóły dotyczące stosowania ryczałtu na koszty diet i hoteli oraz tabela stawek odnośnie poszczególnych krajów znajduje się na stronie: ftp://ftp.cordis.europa.eu/pub/fp7/docs/flat-rates-subsistence_en.pdf

Ideas - cykl szkoleń warsztatowych i konsultacji dla osób przygotowujących wnioski

Krajowy Punkt Kontaktowy Programów Badawczych UE rozpoczyna cykl szkoleń warsztatowych i konsultacji dla osób przygotowujących wnioski do najbliższego konkursu dla początkujących naukowców ERC Starting Grants (ERC-2010-StG).

Zajęcia warsztatowe w KPK (Warszawa, al. Żwirki i Wigury 81) planowane są w następujących terminach:

- 20 października, (w godz. 10.00 - 13.00) dla przedstawicieli nauk fizycznych i inżynierskich, przygotowujących wnioski na 28 października 2009 r.
- 12 listopada (w godz. 10.00 - 13.00) dla przedstawicieli nauk biologicznych i medycznych, przygotowujących wnioski na 18 listopada 2009 r.
- 3 grudnia (w godz. 10.00 - 13.00) dla przedstawicieli nauk społecznych i humanistycznych, przygotowujących wnioski na 9 grudnia 2009 r.

Program zajęć obejmie szczegóły systemu EPSS, część administracyjną wniosku (formularze A1-A3), opis projektu (B1-B2), jak i kwestie finansowe, a także omówienie uwag ekspertów odnoszących się do wniosków z poprzednich konkursów.

Organizatorzy zapraszają wyłącznie osoby przygotowujące wniosek do jesienno-konkursu, zarejestrowane w systemie EPSS. Zgłoszenia ze streszczeniem projektu prosimy przysłać na adres wieslaw.studencki@kpk.gov.pl.

Z uwagi na ograniczoną liczbę miejsc - maksymalnie 15 osób - priorytet będą mieć naukowcy z rekomendacją dyrektora, rektora lub dziekana (jako wyraz zainteresowania władz instytucji goszczącej przyszły projekt). Mile widziani będą uczestnicy z własnymi laptopami (KPK zapewnia dostęp do Internetu).

Osobiste konsultacje dla naukowców przygotowujących ostateczną wersję projektu możliwe są po uzgodnieniu terminu z KPK (wieslaw.studencki@kpk.gov.pl).

Uproszczenie procedur wdrażania Programów Ramowych UE

W przyszłym roku Komisja Europejska planuje uruchomić prace związane z uproszczeniem procedur wdrażania Programów Ramowych UE. Dlatego otwarte zostały pierwsze, nieformalne konsultacje społeczne a wszystkie osoby zainteresowane zgłoszeniem swoich pomysłów mogących przyczynić się do udoskonalenia funkcjonowania Programów Ramowych mogą wypełnić formularz znajdujący się na stronie <http://ec.europa.eu/yourvoice/ipm/forms/dispatch?form=SimpleIdeas>

KONFERENCJE I SZKOLENIA

<http://www.kpk.gov.pl/aktualnosci/imprezy/index.html>
<http://rpk.ppnt.poznan.pl/site/index4.php>

AKTUALNE KONKURSY W 7.PR

Informację o aktualnie otwartych konkursach znajdują Państwo na stronie: <http://cordis.europa.eu/fp7/dc/index.cfm>

Nowy konkurs w Programie Szczegółowym LUDZIE

8 września br. Komisja Europejska ogłosiła konkurs na Sieci Badawczo-Szkoleniowe „Marie Curie Initial Training Networks”. W ramach czteroletnich projektów konsorcja tworzone przez co najmniej 3 partnerów z trzech różnych krajów członkowskich i stowarzyszonych z 7PR mogą szkolić początkujących naukowców (w tym doktorantów), przyjmować naukowców z całego świata, wymieniać pracowników, organizować kursy, szkolenia i konferencje. Termin zamknięcia konkursu upływa 22 grudnia 2009. Szczegółowe informacje na temat konkursu można znaleźć w serwisie CORDIS: <http://tinyurl.com/lujzey>

mgr inż. Małgorzata Niespodziana
 Specjalista ds. funduszy unijnych
malgorzata.niespodziana@put.poznan.pl

Newsletter

Nr 6/2009 (PAŹDZIERNIK 2009 r.)

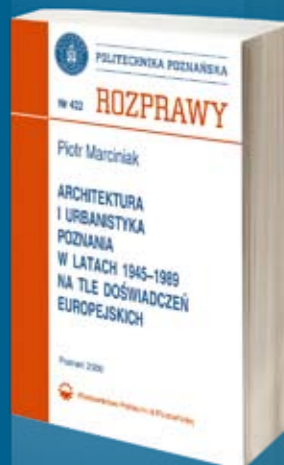
Punktu Kontaktowego
 7. Programu Ramowego UE
 Politechniki Poznańskiej

AKTUALNOŚCI W 7.PR

Ryczałt na koszty pośrednie

Komisja Europejska zdecydowała o zachowaniu 60% ryczałtu na koszty pośrednie:

In accordance with Article 32(5) of the FP7 Rules for Participation, the Commission has adopted on 15 June 2009 the Decision on the revision of the FP7 transitional indirect cost flat rate of 60%. The Commission has decided to maintain the flat rate for indirect costs at 60 % for the

ROZPRAWY / HABILITACJE

Marciniak P., *Architektura i urbanistyka Poznania w latach 1945-1989 na tle doświadczeń europejskich*

MONOGRAFIE

Marciniak A., *Selected Interval Methods for Solving the Initial Value Problem*

ZESZYTY NAUKOWE

Foundations of Computing and Decision Sciences Vol. 34 No 2 2009

Jasiak A., Swereda D., *Ergonomia osób niepełnosprawnych*

Skawińska E., Zalewski R., *Klastry biznesowe w rozwoju konkur. i innowacyjności regionów*, Wydawca: Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne